

Αντιφωνητής

Έλατε λοιπόν να γιορτάσουμε!
Έλατε να πανηγυρίσουμε!
Είναι παράξενος ο τρόπος της
γιορτής -όσο παράξενος είναι
κι ο λόγος της γεννήσεως του
Χριστού

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2007

ΕΤΟΣ 10ο / ΑΡ. Φ. 236 / ΤΙΜΗ 1 €

Η έφτάχρονη πιτσιρίκα που πουλάει τὰ γλυκά στον δρόμο της Δαμασκού και ταυτόχρονα γράφει τὰ μαθήματά της (!) δέν άφηνε μέ τίποτε τόν Wasim Kheir Beik νά τήν φωτογραφήσει. Τελικά ό φωτογράφος του πρακτορείου SANA πήρε αυτό που ήθελε μέ φακό από 30 μέτρα απόσταση (μαζί και τό πρώτο βραβείο για τό 2007 από τήν Ένωση Αραβικών Πρακτορείων Ειδήσεων), χαρίζοντας και sé μās τή θαυμάσια αυτή εικόνα μέ τὰ συγκινητικά μηνύματα...

Καλές γιορτές!...

ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΡΑΚΗΣ:

Ασυμβίβαστα και «Αργομισθίες»

Συνεχίζουμε σήμερα τὰ αιχμηρά δημοσιεύματά μας για τό Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, μπαίνοντας sé έναν ακόμη επικίνδυνο χώρο, αυτόν της Νομικής Σχολής. Διπλά επικίνδυνο, καθότι πέρα από τὰ τεράστια συμφέροντα που άλωνίζουν (όπως και στην Ιατρική), υπάρχει και ή σχέση μέ τόν χώρο της Δικαιοσύνης, καθώς δέν μιλάμε μόνο για μεγαλοδικηγόρους αλλά και για τή σχέση που (λένε ότι) έχει δημιουργηθεί μέ τή Σχολή Δικαστών που κάθε χρόνο φιλοξενείται από τό πανεπιστήμιο στή Θράκη. Θέλουμε όμως νά πιστεύουμε ότι τὰ ύπονοούμενα που άφήνουν οί θριαμβολογίες κάποιων μά και οί φημολογούμενες προσφορές μεταπτυχιακών κτλ sé δικαστικούς στερούνται βάσης και ή Δικαιοσύνη (ειδικά μετά τήν αποκάλυψη του παραδικαστικού κυκλώματος) θά σταθεί στο ύψος της. Μέ τίς καλύτερες λοιπόν προθέσεις για τό ανώτατο πνευματικό ίδρυμα της Θράκης - τό οποίο κάποιος άρέσκονται νά τό συγχέουν μέ τίς άφεντομουτσουναρές τους - θέτουμε σήμερα κάποια έρωτήματα, ευελπιστώντας sé κάποιες ουσιαστικές άπαντήσεις. Δέν μπορεί όλα νά σπρώχνονται έσαεί κάτω από τό χαλί!

Η συντριπτική πλειοψηφία τών καθηγητών της Νομικής Σχολής Θράκης είναι πλήρους άπασχόλησης. Τί σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι πέρα από τόν καθηγητικό τίτλο, τόν έξοχω χρυσότοκο στις δικαστικές αίθουσες, έχουν και κάποιες **ύποχρεώσεις**: «Οί ώρες διδασκαλίας και παροχής στους πανεπιστημιακούς χώρους τών μελών ΔΕΠ πλήρους άπασχόλησης δέν μπορεί νά πραγματοποιούνται sé λιγότερο από τρεις (3) ήμέρες έβδομαδιαίως. Ο έλεγχος

γίνεται από τόν Πρόεδρο του Τμήματος». Και επίσης ύποχρεούνται νά βρίσκονται άλλες 14 ώρες τή βδομάδα στο γραφείο τους (όχι τήν ίδια μέρα) - χώρια τὰ διδακτικά τους καθήκοντα τών 6 ώρων έβδομαδιαίως. Πόσοι καθηγητές είναι συνεπείς σ' αυτό; Τά τερτίπια μέ τίς «συνδιδασκαλίες» που έπιστρατεύτηκαν για τόν ύποδιπλασιασμό (και βάλει) τών παρουσιών τους είναι νόμιμα; Άληθεύουν οί φήμες ότι υπάρχουν κάποιος «ξεχασμένοι» επί χρόνια; Και τί είδους διδακτικό έργο διεκπεραιώνουν από τήν Αθήνα ή τή Θεσσαλονίκη, όπου μένουν μόνιμα; Θυμίζουμε τήν πρόβλεψη του νομοθέτη (άρθρο 4) περι έλέγχου: 1. Η παράβαση τών ανωτέρω ύποχρεώσεων συνιστά πειθαρχικό άδίκημα. Κατά τὰ λοιπά έφαρμόζονται οί διατάξεις του Ποινικού Κώδικα. 2. Η πειθαρχική δίωξη άσκείται είτε αυτεπάγγελα είτε κατόπιν αναφοράς και χωρίς ύπαίτια καθυστέρηση από τόν Πρόεδρο του Τμήματος ή από τόν Πρύτανη του οικείου ΑΕΙ».

Συνέχεια στή σελίδα 4

Αλλά...

...Αλλά κάποιος δέν σκοπεύουν νά μās άφήσουν νά περάσουμε ήσυχες μέρες. Άνήμερα τών Χριστουγέννων είχαμε περιδεία στή Θράκη (Κομοτηνή, Ξάνθη, Αρριανά, Μέγα Δέριο...) ΔΥΟ ΤΟΥΡΚΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ!!! Μέχρι τώρα είχαμε τούς διπλωμάτες, τώρα πλάκωσαν και οί καρβανάδες της γείτονος, νά γυρνάνε και στά χωριά της Θράκης! Τί έγινε ρέ σεις εκεί στήν Αθήνα, στή λεγόμενη Κυβέρνηση, άλλαξε κάτι και δέν τό μάθαμε; Ή μās ήρθαν κι αυτοί στά πλαίσια της Έλληνοτουρκικής «φιλίας»;

Ψήφισμα - καταπέλτης κατά Τουρκίας και «εκσυγχρονιστών»!

Στίς 15 Δεκεμβρίου 2007 το ψήφισμα της Διεθνούς Ένωσης Επιστημόνων Ερευνητών Γενοκτονίας αναγνώρισε τις γενοκτονίες στις οποίες υποβλήθηκαν οι ασσυριακοί και ελληνικοί πληθυσμοί της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας από το 1914 ως το 1923 και καλεί την Τουρκία σε αναγνώριση, απολογία και επανόρθωση! Στην ανακοίνωση που υπογράφει ο κ. Ανταμ Τζόουνς, καθηγητής Πολιτικών Επιστημών, αναφέρεται ότι «το ψήφισμα υιοθετήθηκε με την υποστήριξη του 83% των μελών της Ένωσης (...) Αποτελεί πεποίθηση της Διεθνούς Ενώσεως Ερευνητών Γενοκτονίας ότι η οθωμανική εκστρατεία εναντίον χριστιανικών μειονοτήτων της Αυτοκρατορίας στην περίοδο 1914-23 συνιστούσε γενοκτονία σε βάρος Αρμενίων, Ασσυρίων, Ποντίων και Ελλήνων της Μικράς Ασίας...» Η ανακοίνωση του κ. Τζόουνς προσθέτει: «Το 1997 η Ένωση αναγνώρισε επίσημα τη γενοκτονία των Αρμενίων. Το σημερινό ψήφισμα σημειώνει ότι ενώ οι επιστημονικές και κοινωνικές προσπάθειες οδήγησαν στην ευρεία αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων, μικρή υπήρξε η αναγνώριση των ποιοτικά παρομοίων γενοκτονιών σε βάρος χριστιανικών μειονοτήτων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Πράγματι, Ασσύριοι όσο και Πόντιοι και Έλληνες, κάτοικοι της Ανατολίας από χιλιάδων ετών, εξοντώθηκαν σε κλίμακα ίση, σε αναλογία κατά κεφαλήν, με την εξόντωση του αρμενικού πληθυσμού της Αυτοκρατορίας - και με τις ίδιες κατά το πλείστον μεθόδους, μεταξύ των οποίων εκτελέσεις, πορείες θανάτου και λιμοκτονίες...»

Η συντριπτική υποστήριξη που είχε αυτό το ψήφισμα από την οργάνωση των

κορυφαίων στο κόσμο ερευνητών (όπου ανήκουν ελάχιστοι Έλληνες) θα συμβάλει στην αφύπνιση των συνειδήσεων για τις γενοκτονίες Ασσυρίων και Ελλήνων και θα ενεργήσει επίσης σαν ισχυρή αποστομωση σ' εκείνους, ιδιαίτερα στη σημερινή Τουρκία, που εξακολουθούν να αγνοούν ή απερίφραστα αρνούνται τις γενοκτονίες των χριστιανικών μειονοτήτων του οθωμανικού κράτους.»

Το **πλήρες κείμενο** του ψηφίσματος: «ΕΝΩ η άρνηση της γενοκτονίας αναγνωρίζεται ευρύτατα ως το τελευταίο στάδιο της γενοκτονίας, καθιερώνοντας ατιμωρησία για τους δράστες γενοκτονίας και αποδεδειγμένα ανοίγοντας το δρόμο για μελλοντικές γενοκτονίες. Ενω η οθωμανική γενοκτονία σε βάρος μειονοτικών πληθυσμών κατά τη διάρκεια και μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο παρουσιάζεται συνήθως ως γενοκτονία μόνο κατά των Αρμενίων, με μικρή αναγνώριση των ποιοτικά παρομοίων γενοκτονιών εναντίον άλλων χριστιανικών μειονοτήτων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Αποφασίζεται ότι αποτελεί την πεποίθηση της Διεθνούς Ενώσεως Επιστημόνων Ερευνητών Γενοκτονίας ότι η οθωμανική εκστρατεία εναντίον χριστιανικών μειονοτήτων της αυτοκρατορίας στην περίοδο 1914-1923 συνιστούσε γενοκτονία εναντίον Αρμενίων, Ασσυρίων και Ποντίων και Μικρασιατών Ελλήνων. Αποφασίζεται επιπλέον ότι η Ένωση καλεί τη κυβέρνηση της Τουρκίας να αναγνωρίσει τις γενοκτονίες εναντίον αυτών των πληθυσμών, να εκδώσει επίσημη απολογία και να λάβει ταχύρρυθμα και ουσιαστικά μέτρα επανόρθωσης.»

Μιχαήλ Στυλιανού

Πάμε Χαβάη!

Χειμώνας. Ακατάλληλη εποχή για διακοπές; Κάθε άλλο! Και δεν αναφερόμαστε μόνο στις χειμερινές διακοπές αλλά και στις καλοκαιρινές! Γιατί, όπως το 'χουμε καλύτερα συνειδητοποιήσει από την εποχή του τσουνάμι, υπάρχει πάντα και το άλλο ημισφαίριο, που 'χει καλοκαίρι, καθώς επίσης γενικότερα υπάρχουν οι προορισμοί εκεινοικοντάστονισημερινό, κι ας είναι και στο δικό μας ημισφαίριο! Καλοκαιρινές διακοπές λοιπόν μέσα στο καταχείμωνο; Ασφαλώς! «Πάμε Χαβάη» με την Άλκηστη Πρωτοψάλτη:

«Λοιπόν έλα/ στη μηχανή ανέβα/ πάμε Χαβάη με μία ρόδα!

Αν είσαι σπίτι/ τότε ετοιμάσου για Χαβάη/ πάμε κάπου που δεν έχουμε πάει/ μόνο μην κάτσουμε άλλο σπίτι/ Αν είσαι σπίτι/ τότε ετοιμάσου για Χαβάη/ πάμε κάπου που δεν έχουμε πάει/ μόνο μην μείνουμε άλλο σπίτι!

Τρέξιμο, λογαριασμοί και δουλειά/ άγχος, ακρίβεια, χρέη, δανεικά/ πάντοτε συνωστισμός μες στο τραμ/ και πάνω εκεί το κινητό χτυπά/ Να μαγειρέψεις το πρωί/ ν' απλώσεις ό,τι έχει πλυθεί/ να σιδερώσεις, να μαζέψεις, να σκουπίσεις πριν να 'ρθει/ Μετά να πάμε στη λαϊκή/ κι έπειτα Ο.Τ.Ε., νερό, Δ.Ε.Η./ για να πληρώσω.../ Give me a break!

Αν είσαι σπίτι/ τότε ετοιμάσου για Χαβάη/ πάμε κάπου που δεν έχουμε πάει/ μόνο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝ. ΜΑΚ. - ΘΡΑΚΗΣ

Ο γ.γ. της Περιφέρειας Α.Μ.-Θ.
κ. Δημήτρης Σταμάτης

εν' όψει της μεγάλης εορτής των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, εύχεται από καρδιάς,

Χρόνια Πολλά, Καλή Χρονιά,
με υγεία και κάθε οικογενειακή και προσωπική εντυχία.

μην κάτσουμε άλλο σπίτι/ Αν είσαι σπίτι/ τότε ετοιμάσου για Χαβάη/ πάμε κάπου που δεν έχουμε πάει/ μόνο μην μείνουμε άλλο σπίτι!

Θέλω βόλτες, ταξίδια, γλυκά, φαγητά/ να ξαπλώσουμε μπρούμυτα στην αμμουδιά/ θέλω στην παραλία ν' ανάψω φωτιά/ κολύμπι ωρών στα ριχά ή στα βαθιά/ Θέλω να μαυρίσω και να μείνω έτσι πάντα/ με τον Ενρίκε Ιγγλέσιαν να χορέψω λαμπάντα/ ν' αρπάξω το μικρόφωνο από μία μπάντα/ και να φωνάξω "Θεέ μου, αμήν!"

Λοιπόν έλα/ στη μηχανή ανέβα/ πάμε Χαβάη με μία ρόδα!

Πήρα θαλάσσιο στρώμα, δυο-τρία μαγιό ακόμα/ μπρατσάκια και πετσέτες μ' ωραίο χρώμα/ άμα θες έχω και βατραχοπέδιλα ακόμα/ με τριάντα δείκτη προστασίας κρέμα για το σώμα/ Δεν ξέρω ακριβώς τι άλλο θα πρέπει/ να πάρω αφού έμεινα μ' άδεια τσέπη/ σταματώ και στην τράπεζα να δω αν έχει λεφτά/ μα ξέχασα το Ρ.Ι.Ν.!

Θωμά, είσαι σπίτι;/ Γιατί σε παίρνω και μιλάει/ αν τελικά θα πάμε στη Χαβάη/ τότε πάρε λεφτά απ' το σπίτι/ Ναι, Θωμά, είσαι σπίτι;/ Γιατί σε παίρνω και μιλάει/ αν τελικά θα πάμε στη Χαβάη/ πάρε κι εσύ λεφτά απ' το σπίτι!

Λοιπόν έλα/ στη μηχανή ανέβα/ πάμε Χαβάη με μία ρόδα!»

Το τραγούδι είναι ρυθμικό κι αν ακούσει κανείς τη μελωδία του ξεχωριστά από τους στίχους του θα το χαρακτηρίσει κεφάλτο κι αισιόδοξο. Επιπλέον είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον και στιχουργικά, όχι μόνο επειδή υπόσχεται να μας ταξιδέψει σ' έναν εξωτικό προορισμό, αλλά κυρίως για τη διαδρομή που ακολουθεί μέχρι να καταλήξει στο ζητούμενο: το αίτημα για το ταξίδι είναι απόρροια της πνιγητής, καταπιεστικής καθημερινότητας που βιώνει η ηρωίδα.

Συγκεκριμένα, η ηρωίδα παρουσιάζεται εγκλωβισμένη στο σπίτι από ένα πλήθος υποχρεώσεων που συνεχώς ανανεώνονται: καθημερινό μαγείρεμα, πλύσιμο, άπλωμα των ρούχων, σιδερωμα, συμμάζεμα του σπιτιού και σκούπισμα. Η έξοδος της απ' το σπίτι οφείλεται μόνο στην ανάγκη ανταπόκρισης στις υπόλοιπες υποχρεώσεις: δουλειά, λογαριασμοί, λαϊκή, προφανώς και τράπεζες, όπως προκύπτει από τα χρέη και τα δανεικά, κι όχι μόνο για ανάληψη μετρητών. Όλες οι υποχρεώσεις εκπληρώνονται κάτω από ασφυκτική πίεση, με τρέξιμο, άγχος, και πάντα μέσα στο συνωστισμό των μέσων μαζικής μεταφοράς. Σε καμία περίπτωση η έξοδος δεν φορτίζεται θετικά, αφού δεν οδηγεί σε κάποια ψυχαγωγική δραστηριότητα. Κάτω από αυτές τις στιχουργικές συνθήκες, η δροσιά του μουσικού σκέλους του τραγουδιού μοιάζει να ακυρώνεται κι η αισιόδοξία ν' αντικαθίσταται απ' την απαισιοδοξία.

Όσο πειστικές όμως κι αν είναι οι συνθήκες της καθημερινότητας, υπάρχει πάντα ο χώρος για το όνειρο. Τίποτα δεν εμποδίζει την ηρωίδα να σχεδιάζει μία εξωτική απόδραση πολλά υποσχόμενη, με βόλτες, γλυκά, φαγητά, ηλιοθεραπεία, ατέλειωτες ώρες κολύμπι, τραγούδι, εξωτερική του συναισθημάτων, αποδαιμονοποίηση των αναστολών και λύτρωση με το

φώναγμα της φράσης «Θεέ μου, αμήν!», που δίνει διέξοδο στην ηρωίδα απ' το έσχατο σημείο του «αμήν» όπου και είχε φτάσει!

Τα υλικά που θα δώσουν υπόσταση στο όνειρο είναι απλά και βρίσκονται εύκολα: μαγιό, μπρατσάκια, θαλάσσιο στρώμα, πετσέτες, βατραχοπέδιλα, αντηλιακό με υψηλό δείκτη προστασίας. Τι άλλο χρειαζόμαστε; Μα, φυσικά, τα χρήματα για τα έξοδα μετάβασης στον τόπο διακοπών. Ακόμη όμως κι αν τα χρήματα υπάρχουν (πράγμα καθόλου αυτονόητο, με δεδομένα τα χρέη, τα δανεικά, την ακρίβεια και το άγχος που προαναφέρθηκαν), δεν υπάρχει πρόσβαση σ' αυτά, αφού η ηρωίδα ξεχνά το Ρ.Ι.Ν. και αδυνατεί να κάνει ανάληψη μετρητών από τον λογαριασμό της! Επιπλέον ο Θωμάς, που θα μπορούσε να δώσει μία λύση παίροντας λεφτά από αυτά που ήδη υπάρχουν στο σπίτι, δεν ανταποκρίνεται ποτέ στο κάλεσμα της ηρωίδας, αφού μιλάει στο τηλέφωνο, με αποτέλεσμα να μην επιτυγχάνεται η επικοινωνία!

Τόσο εύκολα θα καταθέσουμε λοιπόν τα όπλα; Δεν θα υπήρχε είτε η λύση της επιμονής στο τηλέφωνο, είτε η επιστροφή στο σπίτι, η ανταμώση με το Θωμά και η μεταβίβαση του αιτήματος; Ή μήπως θα 'πρεπε να αναμένει κανείς την προετοιμασία του ταξιδιού με τους αντίστοιχους όρους επιπολαιότητας; Είναι ολοφάνερο πως αυτές οι «λογικές» παράμετροι αφήνουν παγερά αδιάφορη την ηρωίδα, για την οποία υπάρχει αποκλειστικά και μόνο η αφόρητη καθημερινότητα, απ' όπου πρέπει να δραπετεύσει πάση θυσία, έστω κι απλά μέσα στο όνειρο. Γι' αυτό άλλωστε και το προσκλητήριό της εξαρχής φαντάζει μαγικό: «πάμε Χαβάη με μία ρόδα!» Είναι δυνατόν να φτάσει κανείς σε νησιώτικο προορισμό με ρόδα, με μία μηχανή;(!) Μαγικό, λοιπόν, το προσκλητήριο, όμως ήδη απ' την αρχή του υπονομευμένο και μη πραγματοποιήσιμο.

Αν όμως το ταξίδι δεν πρόκειται να πραγματοποιηθεί ποτέ, έχει ωστόσο λειτουργήσει λυτρωτικά ήδη στο μυαλό της ηρωίδας, αποτελώντας μία σκέψη που της δίνει διέξοδο απ' την πίεση. Η σκέψη αυτή βάζει φραγμό στην λογική, και παρέχοντας την απαιτούμενη δόση «τρέλας» στην ηρωίδα, της επιτρέπει να αποστασιοποιείται και τελικά να επιβιώνει, επιμένοντας στην ρόδα της! Γι' αυτό και θεωρώ πως όσο κι αν μας φαίνονται εκ πρώτης όψεως οι στίχοι απαισιόδοξοι, μπορούμε να κρατήσουμε την ονειρική υπέρβαση που δίνει διέξοδο στο άγχος, και να δικαιολογήσουμε τον κεφάλτο χαρακτήρα του μουσικά, μα τελικά και συνολικά.

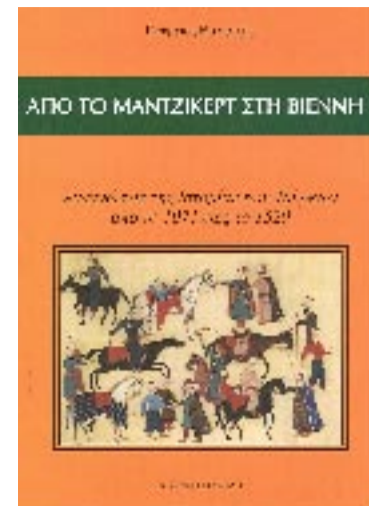
Αυτή η αισιόδοξία λοιπόν ας γίνει και η δική μας ρόδα για τη νέα χρονιά. Ίσως να μην έχουμε τη δυνατότητα να ταξιδέψουμε στη Χαβάη, σίγουρα όμως υπάρχουν κι άλλα μέσα πολύ αποτελεσματικά για να δραπετεύσουμε απ' τον φόρτο των καθημερινών μας υποχρεώσεων. Κι αν ένα τέτοιο μέσο είναι αναμφίβολα η μουσική, τότε δεν έχουμε παρά να ταξιδέψουμε μαζί της, σπεύδοντας να υιοθετήσουμε την προτροπή: «Πάμε Χαβάη», έστω και απλά με τα φτερά της μουσικής!

(«Πάμε Χαβάη». Μουσική: Stephenson Vivienne, Top Leander, Baigorry Pierre, Bugnon Jerome. Ελληνικοί στίχοι: Έλενα Μηλιώκα.

Δίσκος: Άλκηστη Πρωτοψάλτη, «Στο ωραιότερο σημείο», Heaven, 2007.)

Γιάννης Στρούμπας

ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΝΤΖΙΚΕΡΤ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ

Η ιστορία των Τούρκων από το 1071 έως το 1529, του Γιώργου Βογιατζή, είναι μια πορεία από την Ασία προς την καρδιά της Ευρώπης. Συνέπεια αυτής της πορείας ήταν οι βαθιές αλλαγές που σημειώθηκαν στον πολιτικό και το δημογραφικό χάρτη της Μικράς Ασίας και της Βαλκανικής. Καταλύθηκαν μικρά και μεγάλα κράτη, ανάμεσά τους και η χιλιόχρονη Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Οι γηγενείς πληθυσμοί υπέστησαν δραματική μείωση. Πολλοί άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στις επιδρομές, τις μάχες και τις αναρίθμητες αλώσεις. Άλλοι εκτοπίστηκαν και αναζητήσαν νέα πατρίδα και άλλοι αφομοιώθηκαν από τους νέους κυριάρχους. Το κενό που δημιουργήθηκε, καλύφθηκε από τους επήλυδες. Προέκταση όλων αυτών ήταν οι πολιτισμικές μεταβολές. Ο γεωγραφικός χώρος που επηρέαζαν οι πολιτισμοί των αυτοχθόνων περιορίστηκε. Πιο έντονα στη Μικρά Ασία και σε μικρότερη κλίμακα στη Βαλκανική, δίπλα στη γλώσσα, τον πολιτισμό και τη θρησκευτική πίστη των εντοπίων, μεταφυτεύτηκε η πνευματική κληρονομιά των κατακτητών: η λαϊκή τουρκική γλώσσα της τουρκομανικής πλειονότητας, μαζί με τη λόγια της εξουσίας και των ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων (με τα πολυάριθμα δάνεια από τα αραβικά και τα περσικά)· ο λαϊκός πολιτισμός και οι νομαδικές παραδόσεις των Τουρκομάνων, μαζί με τον «ανώτερο» πολιτισμό των Σελτζούκων και των Οθωμανών, που οικειοποιήθηκε την αραβοπερσική ισλαμική κουλτούρα και ενσωμάτωσε στοιχεία από τον πολιτισμό των υποτελών λαών· το πολύχρωμο μωσαϊκό της ισλαμικής ετεροδοξίας, μαζί με την επίσημη, την «ορθόδοξη» σουνιτική έκφραση του Ισλάμ.

(Εκδόσεις Σπανίδη, σελ. 512, τιμή 31,35 €)

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό

Έντυπο Γνώμης

Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,

691 00, Κομοτηνή

Τηλέφωνο: 25310 81537

Τηλεομοιότητα: 25310 81536

Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr

www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματείου

ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ

Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:

Καραϊσκος Κώστας

Συντάσσεται από επιτροπή

Έκτύπωση: ΔΙΚΤΥΟ ΣΥΝ 5

Ετήσια συνδρομή:

Ιδιωτών 25 €

Έξωτερικού, συλλόγων, οργανισμών,

κλπ: 50 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ανα-γνώσεις

MARVA: Έδω οι καλοί φασίστες!

Ο Θανάσης Τσίτσας στην «Ελευθεροτυπία» (08/12/07) για το πρόγραμμα Marva και τον απροκάλυπτο φασισμό των μονίμως «αναξιοπαθόντων θυμάτων»:

«Εάν ένας νεαρός μουσουλμάνος Αμερικανός ταξιδέψει προς τη Μέση Ανατολή για να περάσει ένα χρονικό διάστημα σε κάποια φονταμενταλιστική «madrassa» ή σε κάποια θρησκευτική σχολή, οι αμερικανικές υπηρεσίες ασφαλείας πιθανότατα κατά τη διάρκεια της επιστροφής του στις ΗΠΑ να τον υποδεχθούν στο αεροδρόμιο. Αν, όμως, είσαι Εβραίος Αμερικανός και ακολουθήσεις εκατοντάδες εφήβους από την Ευρώπη και το Μεξικό σε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης 8 εβδομάδων, το οποίο επιμελούνται οι Ισραηλινές Δυνάμεις Αμυνας, μπορείς να δημοσιεύσεις τη φωτογραφία σου στο My Space φορώντας ισραηλινή στολή και κρατώντας ένα αυτόματο M16.

Το πρόγραμμα Marva -εν μέρει ένα καλοκαιρινό στρατόπεδο και εν μέρει κατηχητικό σχολείο- ξεκίνησε στο Ισραήλ το 1981. Επιτρέπει στους συμμετέχοντες -οι οποίοι πρέπει να είναι Εβραίοι από 18-28 χρόνων- να χρησιμοποιούν όπλα τελευταίας τεχνολογίας, να ζουν σε στρατώνες στην έρημο Νεγκέβ και να περιδιαβαίνουν με στρατιωτική ισραηλινή στολή, χαιρετώντας και κάνοντας μεγάλες πεζοπορίες με στρατιωτικούς σάκους.(...)

«Το πρόγραμμα περιλαμβάνει στρατιωτική εκπαίδευση όπως: προσανατολισμό, επιβίωση στην ύπαιθρο, εκπαίδευση με όπλα, πορείες κ.ά. Έχει, επίσης, εκπαιδευτικό περιεχόμενο, όπως: σιωνισμός, εβραϊκή ταυτότητα, ιστορία και γνώση της γης του Ισραήλ. Όλα αυτά διδάσκονται, στα εβραϊκά, εντατικά, σε 8 εβδομάδες. Οι συμμετέχοντες τελειώνουν το πρόγραμμα αφότου συμπληρώσουν μια σύντομη, εντατική, εξουθενωτική στρατιωτική εμπειρία, η οποία τους επιτρέπει να πάρουν μια γεύση από το Ισραήλ - με έναν τρόπο που δεν θα μπορούσαν ποτέ πριν - ως μέλη των Ισραηλινών Δυνάμεων Αμυνας», διευκρινίζει η ιστοσελίδα».

(...) Η αμερικανική κοινή γνώμη σοκαρίστηκε πριν από χρόνια όταν έμαθε ότι Αμερικανοί μουσουλμάνοι διδάσκονταν σε μια ξένη χώρα, το πώς να πυροβολούν χάρτινα ομοιώματα και να μιμούνται στρατιωτικούς ελιγμούς. (...) Το επιχείρημα υπέρ των στρατοπέδων στο Ισραήλ, συγκριτικά με τα στρατόπεδα στο Πακιστάν, είναι ότι αυτοί οι νεαροί άνδρες και γυναίκες δεν πρόκειται να επιστρέψουν και να χρησιμοποιήσουν ό,τι έμαθαν προκειμένου να βλάψουν τους Αμερικανούς. Δεν είναι τρομοκράτες. Οι μουσουλμάνοι, όμως, δεν μονοπωλούν την αγορά της τρομοκρατίας και της βίας. Οι εξτρεμιστές Εβραίοι έχουν, επίσης, χρηματοδοτήσει ή και εμπλακεί σε τρομοκρατικές επιθέσεις και στο Ισραήλ και στις ΗΠΑ. «Εκείνοι που περνούν το θερινό πρόγραμμα Marva, δέχονται τόσο εκτενή κατήχηση όσο οι μουσουλμάνοι που ταξιδεύουν στο εξωτερικό», αναφέρει σε σχετικό ρεπορτάζ στην εφημερίδα «Village Voice» ο Κρις Χετζ...».

Οί καθημερινές «λευκές» δολοφονίες που περάσαν τις 50

Ο Joseph Krauss (στο Middle East Online, 19/12/07) για τις καθημερινές εν ψυχρώ δολοφονίες του σιωνιστικού μορφώματος:

«Ο Mustafa Hillu σφαδάζει κάτω από τις κουβέρτες, Ο πόνος από τον καρκίνο κάνει το δεξί του πόδι να πάλλεται, καθώς παρακαλάει κάποιον να πείσει το Ισραήλ να του επιτρέψει τη θεραπεία. Αν ο 36χρονος πατέρας 5 παιδιών δεν πάρει άδεια εισόδου, οι γιατροί θα του άκρωτηριάσουν το πόδι από τη ρίζα για να εμποδίσουν την διάδοση του καρκίνου του μηρού, σύμφωνα με την οικογένειά του και μία ισραηλινή οργάνωση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. «Οι υπηρεσίες ασφαλείας λένε ότι δεν του επιτρέπουν την είσοδο για λόγους ασφαλείας. Μά δεν μπορεί ούτε να περπατήσει. Έχει καρκίνο. Μέχρι το μπάνιο εμείς τόν πάμε» λέει ο αδερφός του Μαρουάν.

Ο Μουσταφά άρπάζει μία άδεια που θα έπρεπε να του επιτρέψει να προβεί σε μεταμόσχευση σε ισραηλινό νοσοκομείο και πού βεβαιώνει το ραντεβού του στο νοσοκομείο του Τέλ Αβίβ στις 9 Δεκεμβρίου. Αλλά όπως δεκάδες άλλοι σοβαρά άρρωστοι Παλαιστίνιοι περιρίζεται στη Γάζα, πού είναι και η ίδια ένα άρρωστο, κατακρεουργημένο μέλος από την πολύχρονη σύρραξη στη Μέση Ανατολή. Τόν Οκτώβριο το Ισραήλ κήρυξε τη Γάζα «έχθρική οντότητα» και έσφιξε ακόμη περισσότερο τους αυστηρούς περιορισμούς μετακινήσεων (...) «Έχω καρκίνο και το ξέρουν. Δεν είναι για ένα σπασμένο κόκκαλο αλλά για θανατηφόρο άρρώστεια», κλαίει ο Μουσταφά. Παίρνει περί τα 150 γραμμάρια μορφίνης τη μέρα και ηρεμιστικά για να κοιμηθεί τό βράδυ. «Μόνο αφήστε με να περάσω. Βάλτε μου φρουρό, 10 φρουρούς, μόνο αφήστε με να περάσω, να κάνω τη θεραπεία και να ξαναγυρίσω», λέει και τα δάκρυά του τρέχουν στο μαξιλάρι και τα παιδιά του κοιτάνε άμιλητα με τα μάτια όρθανοίχτα. Αυτόν τόν μήνα η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας εξέφρασε την όργη της για την έντεινόμενη απομόνωση της Γάζας και κατηγόρησε το Ισραήλ πού θέτει σε κίνδυνο τη ζωή δεκάδων ασθενών (...) Ο Αχμέτ Μασούντ, 20χρονος σπουδαστής από τόν προσφυγικό καταυλισμό Τζαμπαλίγια εστάλη πίσω μετά από τήν ανάκριση στο πέραςμα Erez. Είναι 6 μήνες στο κρεβάτι και ζυγίζει 38 κιλά, έχοντας χάσει τό 1/3 τού βάρους του. «Πάω στην τουαλέτα 20 φορές τη μέρα. Πάντα έχω αίμα και μετά δεν μπορώ ούτε να περπατήσω», λέει. Ο Μασούντ υποφέρει από μία σπάνια στομαχική διαταραχή πού ίσως είναι καρκίνος. Μετά από μισή ώρα ανάκριση στις 20/11 εστάλη πίσω, παρότι είχε ήδη άδεια εξόδου...»

Ιστορικές πραγματικότητες κατά πολιτικών κιβδηλιών

Πούτιν και Λουκασένκο επιβεβαίωσαν τις μεταξύ των λαών τους οικείες σχέσεις στο Μίνσκ, όπου συνεδρίασε το Ανώτατο Κρατικό Συμβούλιο του Ένωσιακού κράτους Ρωσίας - Λευκορωσίας. «Η ανάπτυξη των αδελφικών στρατηγικών σχέσεων με τη Λευκορωσία αποτελεί για τη Ρωσία θέμα προτεραιότητας» υπογράμμισε ο Πούτιν. Στην κοινή τους δήλωση οι δύο Πρόεδροι υπογράμμισαν τήν πίστη τους στη γραμμή **ένοπιότητας των δύο χωρών**. Τό σταλινικής έμπνευσης ψευδοέθνος των «Λευκορώσων» θά επιστρέψει λέτε τελικά στην ανυπαρξία;

Λισσαβώνα: Μέ τό ζόρι (εύρω)παντρεία!

Τί συνέβη τελικά μέ τήν Συνθήκη τής Λισσαβώνας πού υπογράφηκε στις 13 Δεκεμβρίου; Μία νέα Ευρωπαϊκή Ένωση ιδρύθηκε, πολύ διαφορετική (και πολύ χειρότερη) από αυτήν πού ξέρουμε. Παρά τήν τεράστια προσπάθεια απόκρυψης τής αλήθειας, βρήκαμε μερικά ενδιαφέροντα στοιχεία και τά παραθέτουμε:

Η Συνθήκη προέκυψε, όπως όλοι ξέρουμε, ως έλιγμός των κρατούντων έλίτ μετά τήν καταψήφιση τού Εύρωσυντάγματος από τούς Γάλλους και τούς Ολλανδούς ψηφοφόρους τό 2005. Έτσι, βρέθηκε μία φόρμουλα νά παρακαμφθεί ή λαϊκή βούληση και προέκυψε ή Συνθήκη πού «δέν χρειάζεται επικύρωση από δημοψηφίσματα» (μέ τή φωτεινή εξαίρεση τής Ιρλανδίας). Αυτό πού συνέβη στην πραγματικότητα ήταν ή δημιουργία ενός νέου υπερεθνικού κράτους, έντελώς αυταρχικού: Κανείς μας δέν θά ψηφίζει για τόν πρόεδρό του, κανείς μας δέν επικύρωσε τό σύνταγμά του, κανείς μας δέν θά ελέγχει τούς ήγέτες και τόν στρατό του. Όλα τά ευρωπαϊκά έθνη απέκτησαν μία νέα ύπηκοότητα, τήν ευρωπαϊκή, διά τής τροποποίησης δύο βασικών ευρωπαϊκών συνθηκών: τής Συνθήκης τής Εύρωπαϊκής Ένωσης και τής Συνθήκης Ίδρυσης τής Εύρωπαϊκής Κοινότητας. Οί τροποποιημένες αυτές συνθήκες είναι τό Σύνταγμα τής νέας ΕΕ, ή όποια «αντικαθιστά και διαδέχεται τήν Εύρωπαϊκή Κοινότητα» (Άρθρο 1.3). Για πρώτη φορά λοιπόν μιλάμε για ένα νέο κράτος (κι όχι για έναν περιγραφικό όρο 27 χωρών) πού θά υπογράψει συνθήκες μέ άλλα κράτη, θά εκπροσωπείται στα Ήνωμένα Έθνη κτλ κτλ. Παράλληλα αποκτά Πρόεδρο, ύπουργό Έξωτερικών, διπλωματικό σώμα και δημόσιο κατήγορο! Μέ τήν «Διακήρυξη 27» αναγνωρίζεται ή κυριαρχία τού δικαίου τού νέου κράτους έναντι εκείνου των έθνικών κρατών, τά όποια θά εισάγουν τό μεγαλύτερο μέρος τής νομοθεσίας τους από τό κέντρο, τά δέ Συντάγματά τους καθίστανται διακοσμητικά. Σέ 68 πεδία πολιτικής καταργείται τό σημερινό δικαίωμα τού βέτο και ύποκαθίσταται

από τήν πρόβλεψη πώς αν τό 1/3 των Κοινοβουλίων αντιτίθεται σε κάποια πρόταση τής Κομισιόν, ή τελευταία τήν επανεξετάζει (μά δέν τήν εγκαταλείπει ύποχρεωτικά)! Για πρώτη φορά λοιπόν γινόμαστε όλοι Ευρωπαίοι πολίτες, όχι μόνο τιμητικά μά και ουσιαστικά. Όμως εφόσον δέν μπορεί να είναι κανείς

πολίτης 2 κρατών, υπερισχύει ή ευρωπαϊκή («πρόσθετη») και όχι ή έθνικη ταυτότητα, και οι ύποχρεώσεις προς τό νέο κράτος υπερακοντίζουν τις άλλες, ακολουθώντας τήν κυριαρχία τού ευρωπαϊκού δικαίου. Θά προέχει λοιπόν στό έξής ή

νομιμοφροσύνη προς τις ευρωπαϊκές και όχι τις έλληνικές Αρχές!

Οί ευρωβουλευτές πλέον αντιπροσωπεύουν όχι «τους λαούς των κρατών - μελών» μά «τους πολίτες τής Ένωσης» (άρθρο 9α). Οί Σύνοδοι Κορυφής δέν θά είναι πιά συναντήσεις πρωθυπουργών των χωρών - μελών αλλά ένας θεσμός πού θά «προωθεί τις αξίες και τούς στόχους τής Ένωσης, θά ύπηρετεί τά συμφέροντά της» και «θά επιβεβαιώνει τήν συνέπεια, τήν συνέχεια και τήν αποτελεσματικότητα των πολιτικών και των δράσεων της» (άρθρο 9). Μέ λίγα λόγια ένα κυβερνητικό Συμβούλιο στην ύπηρεσία τής Ένωσης, πού θά εκπροσωπεί αυτήν στα κράτη-μέλη κι όχι τό αντίθετο! Η πρόβλεψη για τόν πρόεδρο μιλά για 2,5 χρόνια θητεία, ανανεώσιμη για μία φορά ακόμη (άρθρο 9β), πρόεδρος ό όποιος δέν θά έχει έθνικό αξίωμα και θά «διασφαλίζει τήν έξωτερική εκπροσώπηση τής Ένωσης». Ο πρωθυπουργός ή ό πρόεδρος τής Ελλάδας δηλ. θά αλλάζει μέ εκλογές, όμως εκείνος όχι! Όσο για τήν έλληνική Βουλή, προσέξτε τιμητικό ρόλο πού αναλαμβάνει βάσει τού άρθρου 8c: «Τά έθνικά Κοινοβούλια θά συμβάλλουν ενεργά στην καλή λειτουργία τής Ένωσης»!

Είναι προφανές ότι βρισκόμαστε ενώπιον των Ήνωμένων Πολιτειών τής Εύρώπης. Και ποιο τό κακό, θά έλεγε κανείς; Κάπως έτσι δέν δημιουργήθηκαν οι ΗΠΑ, ή Όμοσπονδιακή Γερμανία, κτλ; Όχι, βέβαια! Εκεί είχαμε έναν λαό μέ ίδια γλώσσα, ιστορία, πολιτισμό, πού αναγνώριζε τόν έαυτό του ως συλλογικότητα και οι διαδικασίες προχώρησαν από κάτω προς τά πάνω. Τώρα όχι μόνο πάει αντίστροφα, αλλά και πασχίζουν να μάς τό φορέσουν κρυφά και πούστικα!

Νέος Μεσσίας για τή Γεωργία

Ο Badri Patarkatsishvili δέν είναι απλάς ένας ύποψήφιος πρόεδρος τής Γεωργίας. Είναι ό πλουσιότερος Γεωργιανός, πού απέκτησε τήν περιουσία του στη Ρωσία ξεκινώντας ως συνεταιριός (στις εισαγωγές αυτοκινήτων) και φίλος τού Μπερεζόφσκι. Μαζί κινώμασαν, μαζί τήν κοπάνησαν τό 2001 όταν κατηγορήθηκαν για κατάχρηση και απάτη. Σήμερα στη Γεωργία κατέχει τράπεζες, τηλεοπτικά κανάλια (τό Imedi TV μαζί μέ τόν... Μέρντοχ!), μέχρι και τή Δυναμό Τιφλίδας. Ο Παταρκατσισβίλι, πρώην σύμμαχος τού νυν προέδρου Σακασβίλι, είχε χρηματοδοτήσει τήν «Επανάσταση των Ρόδων» αλλά τώρα ύποσχέθηκε χρηματοδότηση τής αντιπολίτευσης, απόφαση πού καλωσορίστηκε από τό... Στέητ Ντηπάρτμεντ! Πάντως ό ίδιος διατηρεί καλές σχέσεις και μέ τόν Πούτιν, πού τόν γνωρίζει ήδη από τό 1992 και είχε μάάλιστα παλιότερα τόν Λουγκοβόι (κατηγορούμενο για

τή δολοφονία τού Λιτβίνεκο μέ πλουτώνιο για λογαριασμό των ρωσικών ύπηρεσιών) επικεφαλής τής ασφάλειας στο κανάλι ORT, όσο τό διηύθυνε μέ τόν Μπερεζόφσκι. Προχθές ανακοίνωσε από τό Ισραήλ (τί θά πεί τί γύρευε εκεί; Μήν κάνετε άφελείς ερωτήσεις!) ότι θά τά δώσει όλα για τή δημοκρατία στη Γεωργία. Αμφιβάλλει μήπως κανείς;

ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΡΑΚΗΣ:

Ασυμβίβαστα και «Αργομισθίες»

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Αλλά δεν είναι μόνο η προκλητική «αργομισθία» όρισμένων. Είναι και τὰ **ασυμβίβαστα**. Διαβάζουμε στον Ν. 2530/1997 (άρθρο 6, παρ. 3): «Η ιδιότητα του Πρύτανη, Αντιπρύτανη, Κοσμήτορα, Προέδρου και Αντιπροέδρου Διοικούσας Επιτροπής για τὰ μέλη ΔΕΠ είναι ασυμβίβαστη με κάθε εξωπανεπιστημιακή επαγγελματική απασχόληση.» Καταγγέλθηκε (έπιστολικά στον τοπικό Τύπο ήδη από το 1999) ότι επί χρόνια ο καθηγητής Ποινικού Δικαίου **Αριστοτέλης Χαραλαμπάκης** ήταν αντιπρόεδρος και ταυτόχρονα διατηρούσε στο Κολωνάκι (Δημοκρίτου 1) τό δικηγορικό του γραφείο. Γνωστή ήταν άλλωστε η υπόθεση του **Μάκη Ψωμάδη** στην οποία ως συνήγορος υπεράσπισης πέτυχε την άπελευθέρωσή του για λόγους... υγείας! Άραγε ποιά ήταν η προτεραιότητα του Α.Χ., ή εκπαίδευση των φοιτητών του ή οι δουλειές του γραφείου του; Και τί σήμαινε η σιωπή του πρύτανη Κ. Σιμόπουλου, ο οποίος εκ του νόμου όφειλε αυτόδικα να τον παραπέμψει στο Πειθαρχικό Συμβούλιο με τό ερώτημα της όριστικής παύσης;

Και νά επρόκειτο για τήν μοναδική περίπτωση; Τί συμβαίνει σήμερα με τόν νυν Αντιπρότανη **Στυλιανό Σταματόπουλο**; Μήπως τό δικηγορικό γραφείο πού φέρει τό όνομά του στό κέντρο της Αθήνας (Σόλωνος 92) είναι δικό του; Κι αν ναι, τί συμβαίνει, μήπως έχει καθιερωθεί άλλη νομοθεσία για τό ΔΠΘ, μετά τήν περίπτωση Χαραλαμπάκη (ο οποίος

σήμερα είναι και έμμισθος πρόεδρος της Νομικής Έπιτροπής του Πανεπιστημίου); Έχει κάποιο σχόλιο επ' αυτού ο πρόεδρος της Σχολής κ. **Κ. Ρέμελης** (πού έστειλε στο «Βήμα» έναν όλοσέλιδο λίβελλο κατά του πρώην πρύτανη κ. Σχινά όταν ο τελευταίος τόλμησε νά μιλήσει για τό κλίμα στο ΔΠΘ) ή ο πρύτανης κ. **Κ. Σιμόπουλος**;

Δέν είναι βέβαια οι άνωτέρω οι μοναδικές περιπτώσεις, ούτε και η Νομική Σχολή είναι η μόνη του Δημοκρειείου Πανεπιστημίου όπου έντοπίζονται «περίεργα» πράγματα ή και παρανομίες. Όμως καθώς η Νομική είναι η «ναυαρχίδα» του Ίδρυματος, δέν μπορούμε νά κάνουμε ότι δέν βλέπουμε και δέν ακούμε όσα τήν άφορούν. Και είναι τεράστια πρόκληση, όρισμένοι πού κομπορρημονούν για όσα «προσέφεραν στον τόπο» με τήν έπιστήμη πού μεταλαμπάδευσαν στη Θράκη, νά κονομάνε από τόν τίτλο πού τούς άπένεμε τό Πανεπιστήμιο, αφήνοντας το ταυτόχρονα στην διάλυση και στην ταπεινωτική χειραγώγηση. Θέτουμε λοιπόν υπ' όψιν κάθε ένδιαφερόμενου τὰ άνωτέρω και ελπίζουμε κάποια στιγμή νά ασχοληθεί με τό θέμα και ο συντοπίτης μας ύπουργός Παιδείας **Ευριπίδης Στυλιανίδης** (πού επίσης εκ του νόμου καλείται νά παραπέμψει στο Πειθαρχικό Συμβούλιο όσους άγνοούν τό προαναφερθέν ασυμβίβαστο). Εκτός κι αν δέν τόν ένδιαφέρει ή τύχη του Πανεπιστημίου της ιδιαίτερης πατρίδας του, από τη Νομική του όποιου και ο ίδιος άποφοίτησε. Νά τό πιστέψουμε;

Κ.Κ.

Μ. Χαραλαμπίδης: Η ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΜΑΣ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ

Είναι γνωστό ότι εκτίμησα πολύ την στάση του πρώην Υπουργού Εξωτερικών κ. Π. Μολυβιάτη κατά την επίσκεψη του στην Αγκυρα. Ο κ. Μολυβιάτης λόγω της εκ Χίου καταγωγής του έχει μνήμη τόσο του 1822 όσο και του 1922. Με αφορμή την προγραμματισμένη επίσκεψη του Πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή στην Αγκυρα οφείλω να πω τα εξής. Ο Κ. Καραμανλής θα βρεθεί εκτός Ιστορίας αν προσκυνήσει τον τάφο του Χίτλερ των Λαών της περιοχής μας. Οπως βρέθηκε

εκτός Ιστορίας ο Γ. Παπανδρέου με την ευτελή και αποκρουστική πράξη του. Θα βρεθεί και αυτός εκτός Ιστορίας γιατί ο νέος αιώνας κατατάσσει ήδη τον Κεμαλισμό στις ιδεολογίες του θανάτου. Εκτός αυτού καθιερώνεται ήδη μία άλλη ηθική και πολιτική στάση εκ μέρους των Ποντίων. Ανακτούν ένα υψηλό επίπεδο αυτοσεβασμού και αυτοεκτίμησης. Οποιοσ προσβάλει τους νεκρούς μας τιμωρείται. Είναι μία στάση πολιτισμού απέναντι στην πολύμορφη βαρβαρότητα.

(Στό συνέδριο Έθνικής Αυτόγνωσίας τών Ποντίων, Πόρτο Καρράς, Χαλκιδική)

Ο Δήμαρχος Κομοτηναίων κ. Δημήτρης Κοτσάκης και το Δημοτικό Συμβούλιο

σας εύχονται **ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ**

(Αντί ευχετηρίων καρτών η Δημοτική Αρχή αποφάσισε να δωρίσει το αντίτιμο της αγοράς και αποστολής καρτών στο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Κομοτηνής)

Σχόλια πτερόεντα...

Στις 17 Δεκεμβρίου, τό Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης διοργάνωσε διάλεξη για τό κοινό της Θράκης με τόν (ήμετερο) δρ. Βυζαντινής Ιστορίας, Νεκτάριο Δαπερόγολα, με θέμα: «Η έλευση τών Σλάβων στα Βαλκάνια (6ος - 7ος αι.) και ή ένθνογένεση τών νοτιοσλαβικών λαών». Μετά από μία σύντομη άναφορά στην προϊστορία τών Σλάβων και τήν πολυδιάσπασή τους στα τέλη του 5ου αι. μ.Χ., έξετάστηκε ή έναρξη της ιστορικής διαδρομής της λεγόμενης νοτιοσλαβικής ομάδας, ή οποία ένκαθίσταται στα Βαλκάνια, αλλάζοντας για πάντα τὰ δημογραφικά δεδομένα της περιοχής. Από τήν ομάδα αυτή προέρχονται όλοι οι βαλκανικοί σλαβικοί λαοί (Βούλγαροι, Σέρβοι, Κροάτες, Σλοβένοι...), πού από τόν 9ο αι. διαμορφώνουν σταδιακά τὰ έπιμέρους γλωσσικά και πολιτισμικά τους χαρακτηριστικά, ένωστis συχνά άνταγωνιστικές τους σχέσεις, τόσο μεταξύ τους όσο και με τούς Έλληνες, έντοπίζονται οι άπαρχές τών βαλκανικών συγκρούσεων πού ακόμη μας ταλαιπωρούν. Τη μεστή και ολοκληρωμένη παρουσίαση άκολούθησαν έρωτήσεις του κοινού, κυρίως σχετικά με τό λεγόμενο «Μακεδονικό».

Ο πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής στις δηλώσεις του μετά τήν συνάντηση με τόν Πούτιν στο Κρεμλίνο (18-12): «Συζητήσαμε ακόμη τις προοπτικές ένδυνάμωσης της συνεργασίας μας στον πολιτιστικό τομέα. Η μακράϊωνη ιστορία, ο πολιτισμός τών χωρών, καθώς και ή άλληλεπίδρασή τους, προσφέρουν μεγάλες δυνατότητες. Ο Πρόεδρος Πούτιν ένδεικνύει ιδιαίτερο ένδιαφέρον για τη διάδοση του ρωσικού πολιτισμού και έχει κηρύξει τό 2007 ως «Έτος Ρωσικής Γλώσσας». Στο πλαίσιο αυτό, άνήγγειλα ένσημως τήν ολοκλήρωση τών διαδικασιών για τήν ύλοποίηση μιās ύπόσχεσης πού του είχα δώσει τό 2004. Πρόκειται για τήν ίδρυση Τμήματος Σλαβικών Σπουδών στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Μάλιστα, από τήν έπόμενη σχολική χρονιά, θά είσασθε πιλοτικά ή διδασκαλία της ρωσικής, ως γλώσσας έπιλογής, σε όρισμένα σχολεία της Μέσης Εκπαίδευσης.» Έ, είναι νά μήν καμαρώνεις πού ή πρότασή σου έφτασε ως έλληνικό χαρτί στο Κρεμλίνο, συνεισφέροντας στην βαθύτερη άνάπτυξη τών έλληνορωσικών σχέσεων; Βέβαια αυτό πού άπομένει είναι νά ύλοποιηθεί, γιατί από «θά» έχουμε πιά χορτάσει.

Δέκα όλόκληρα χρόνια πέρασαν από τήν πρώτη ποσόστωση γάλακτος πού πήρε από τόν Έλληνικό Όργανισμό Γάλακτος (ΕΛΟΓ) ο πρώην ύπερνομάρχης **Χρ. Χατζόπουλος**, μιá υπόθεση πού έσκασε τοπικά ως σκάνδαλο για άνύπαρκτες άγελάδες, παράνομες ένδοτήσεις και φοροδιαφυγόντα έσοδα. Δέκα χρόνια άνακρίσεις, καταθέσεις, έρευνες, πιέσεις κτλ, για νά έχουμε προχθές τό έξής άποτέλεσμα: Νά ένιστρέφει ή δικογραφία στον Εισαγγελέα, έφόσον έγινε δεκτή ή πρώτη (άπό τις 3) ένσταση, ή όποια άφορούσε τήν «άναρμοδιότητα του Σώματος Έλεγκτών Δημόσιας Διοίκησης». Δέν μπορούσαν, λέει, νά κάνουν έλεγχο γιατί ο μόν ΕΛΟΓ είναι ΝΠΙΔ, ο δέ τότε δήμαρχος Τυχερού Χατζόπουλος «δέν χρησιμοποίησε τήν ιδιότητά του αυτή πουθενά!» Ναι, τό ΔΣ όρίζεται από τήν Κυβέρνηση, περιλαμβάνει 7 εκπροσώπους ύπουργείων, μοιράζει κρατικά λεφτά αλλά είναι «ιδιωτικού δικαίου», άρα πώς τολμάτε νά τό έρευνάτε! Όσο για τόν ίδιον τόν Χατζόπουλο, άσχετα με τήν πιθανή άπαλλαγή του ή τήν σχεδόν σίγουρη παραγραφή, έμεις πού τότε παρουσιάσαμε τις άποκαλύψεις του Πασχάλη Χριστοδούλου, τόν στόχο μας τόν πετύχαμε: Όλοι οι Θρακιότες κατάλαβαν πολύ καλά περί τίνος επρόκειτο και δέν περιμένουν νά μάθουν τίποτε παραπάνω...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11, Ξάνθη τηλ. - τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Βακούφια: Τίποτε δέν τούς ίκανοποιεῖ!

Είναι γνωστή ή πρωτοβουλία μας (στό Διαδίκτυο συνεργαζόμαστε μέ τό «Αντίβαρο») κατά τού νομοσχεδίου περί βακουφίων πού κατατέθηκε στή Βουλή καί πρόκειται νά ψηφιστεῖ μετά τίς γιορτές. Ἦδη ἔχουν συγκεντρωθεῖ κάπου 5.000 ὑπογραφές καί συνεχίζουμε! Καλό εἶναι λοιπόν νά γνωρίζουμε τί ζητᾶ ἀπό τήν Κυβέρνηση ή Ἀγκυρα, πού ἐπίσης ἀντιδρᾷ στήν ψήφιση τού νομοσχεδίου, ἀσφαλέστεροι δέ μάρτυρες πρὸς τούτο εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς στή Θράκη. Ἀπό τίς δηλώσεις λοιπόν τῶν ψευτομουφτήδων **Ἰμπραήμ Σερήφ** καί **Ἀχμέτ Μέτε** ἀποκαδικοποιούμε τήν τουρκική ἐπιχειρηματολογία καί τίς ἐνστάσεις τους: **1)** «Ἀντιδράσαμε στόν νόμο τού 1980 (Σ.Σ.: πού ποτέ δέν ἐφαρμόστηκε) γιατί τὰ βακούφια ἐπρόκειτο νά διασπαστοῦν». **2)** «Περιορίζονται οἱ τρόποι χρήσης τῶν ἐσόδων τῶν βακουφίων». **3)** «Εἶναι μικρή ή τρίχρονη θητεία τῶν ἐπιτροπῶν καί ὁ ἀριθμός τῶν μελῶν τους (5)». **4)** «Ἡ παραχώρηση τῶν σχολικῶν βακουφίων στίς σχολικές ἐφορίες διασπᾶ τό σύνολο». **5)** «Δίνεται ρόλος σημαντικός στόν νόμιμο μουφτή καί στόν γ.γ. τῆς Περιφέρειας».

Στίς ἐνστάσεις πού διατυπώνουν οἱ λεγάμενοι, προστίθενται καί οἱ βουλευτάδες **Χατζησομάν** καί **Μάντατζη**, πού πέρα ἀπό τὰ ἀνωτέρω ἀπαιτοῦν «νά ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν ή γνώμη τῆς μειονότητας» καί ἐπισημαίνουν τήν πιθανότητα διάσπασης τῶν βακουφίων μέσα ἀπό τὰ παράθυρα τού νομοσχεδίου γιά «εἰδικές περιπτώσεις». Πάντως θέτουν κι ἕνα ὄντως κρίσιμο, πρωτεύον θέμα: **Πῶς θά ἐφαρμοστεῖ ἕνας νόμος πού ἀναφέρεται σέ μουφτήδες καί ἱμάμηδες, οἱ ὁποῖοι θά ἔχουν ἐνεργό ρόλο στήν ὑλοποίησή του, καί τούς ὁποῖους ἄλλοι τούς ἀναγνωρίζουν καί ἄλλοι ὄχι;**

Ἐκπληκτικό εἶναι ὅτι ἐνῶ ή Κυβέρνηση (πού μέ τό ἄρθρο 7 τού Ν.3554/2007 **διέγραψε ὅλα τὰ χρέη** τῶν βακουφίων πρὸς τό Δημόσιο καί ξεκίνησε τήν ἄρση τῶν βαρῶν τους στά Ὑποθηκοφυλάκια) ἀπάλειψε ἀπό τό ἄρθρο 1 τὰ περί «διακρατικής ἀμοιβαιότητας» πού ἐγράφε ὁ προηγούμενος νόμος 1091/1980, φτάσαμε στό σημείο νά ἐπικαλεῖται τήν ἀμοιβαιότητα, ἐμμέσως πλήν

σαφῶς, ή... ἄλλη πλευρά! Διαβάζουμε στή «Γκιουντέμ» (14/12/07) φράση τού **Ι. Σερήφ**: «Ὅπως γνωρίζετε καί στήν Κωνσταντινούπολη ὑπάρχει Ἑλληνική μειονότητα καί αὐτή ή μειονότητα ἔχει βακούφια. Μάθαμε στίς ἐπαφές πού εἴχαμε μέσω τού πρώην βουλευτή **Ἰλχάν Αχμέτ** ὅτι βγήκαν καινούργιοι νόμοι καί βελτιώθηκε ή κατάσταση τῶν βακουφίων ἐκεῖ» (εἶδατε ὅτι τελικά κάτι μαθαίνουν γιά τὰ πέραν τού Ἐβρου τεκταινόμενα; Παλιά ὄ,τι καί νά τούς ρωτοῦσες δήλωναν

Νά κι ἕνα δείγμα εὐγνωμοσύνης: Ἡ τοπική «Μπιρλικ» ζητᾶ πρωτοσέλιδα προσφορές στό Ἴδρυμα του... τουρκικοῦ Στρατοῦ

ἀγνοια...) Μά καί ὁ ἄλλος, ὁ Μέτε δέν πήγε πίσω: «Ἀκοῦμε πῶς ὑπάρχουν ἐξελίξεις μέ τό θέμα τῶν Βακουφίων τῆς ἑλληνικῆς μειονότητας τῆς Κων/πολης, τό ἴδιο πρέπει νά κάνει καί ή Ἑλλάδα καί νά κρατήσει τόν λόγο τῆς ἂν ἔχει ὑποσχεθεῖ στήν Εὐρώπη γιά τήν ἐπίλυση τού προβλήματος». Δηλαδή ἀκόμη κι ἂν ή Ἑλλάδα τούς δώσει τό πᾶν, πάλι δέν θά μᾶς χρωστᾶνε τίποτε, ἀφοῦ αὐτό θά παρουσιαστεῖ μόνο ὡς ἀπόρροια τῶν «ὑποσχέσεων τῆς στήν Εὐρώπη!»

Ὅσο γιά τό δόλωμα τῆς ποσόστωσης στούς διορισμούς τού ΑΣΕΠ, πού χώθηκε στό νομοσχέδιο γιά νά προϋδεῖται θετικά τήν μειονοτική κοινωνία, τζάμπα πήγε: Δέν ἔγινε ή παραμικρή ἀναφορά σ' αὐτό ἀπό τούς νταβατζήδες τῆς, σάν νά μήν τό διάβασε κανείς τους!

Καλό εἶναι ἐδῶ νά θυμηθοῦμε τίς ἐξελίξεις στήν Πόλη. Ἐκεῖ ἐτοιμάστηκε νέο νομοσχέδιο γιά τὰ βακούφια τῶν Ρωμηῶν, πού, καί κατά διακεκριμένους Τούρκους νομικούς, σάν τήν Κεζμπάν καί τόν Χουσεῖν Χατεμί, «θά νομιμοποιήσει τίς ἀδικίες σέ βάρος τῶν μειονοτήτων».

Ξάνθη, Μπεσίκτας καί ἀδελφά Κατεχόμενα

Στίς 14 Δεκεμβρίου ἐπισημοποιήθηκε στήν **Ξάνθη** ή σχέση τού Δήμου μέ τόν ἀντίστοιχο τῆς **Μπεσίκτας**. Πρόκειται γιά τήν κατάληξη μιᾶς χρόνιας σχέσης, ἀπότοκο τού κλίματος τουρκολαγνείας πού ἐφτίαξαν μετά τούς σεισμούς τού 1999 οἱ ὑπερατλαντικοί μας πάτρωνες καί τὰ ντόπια τοιράκια τους: Οἱ ΗΠΑ διασφαλίζουν τήν συνοχή τού ΝΑΤΟ, οἱ Τούρκοι προωθοῦν τίς βλέψεις τους στή Θράκη καί οἱ τοπικοί μας ἄρχοντες (στή φωτό ὁ δήμαρχος **Ἀλέξ/πολης Γ. Αλεξανδρής** μέ τόν δήμαρχο **Ἀδριανού-πολης Χ. Σεντεφτσή** σέ πρόσφατα κολλητλίκια) κερδίζουν ταξιδάκια, χανονάκια καί προγραμματάκια. Ἡ Ἑλλάδα; Ποιά Ἑλλάδα, σοβαρευτεῖτε...

Παράλληλα, τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο προσέφυγε γιά πρώτη φορά στό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ), γιά τήν ὑπόθεση τού Ὁρφανοτροφείου τῆς Πριγκίπου. Τό ἀκίνητο εἶχε τίτλους ἰδιοκτησίας ἀπό τό 1902 καί τό 1929, πού ἐπαναβεβαιώθηκαν δις ἀργότερα, μά ή Τουρκία τό πήρε ἀπό τό Πατριαρχεῖο, τό ἔδωσε στό βακούφι τού ὀρφανοτροφείου τό ὁποῖο μετά τό κηρύχτηκε κατελιγμένο (*mazbut*) καί μεταφέρθηκε ὅλη του ή περιουσία στήν κρατική Γενική Διεύθυνση Βακουφίων. Ἡ ὑπόθεση ἐκδικάστηκε στό ΕΔΑΔ στίς 27/11/07 - οἱ Τούρκοι πήγαν μέ ἐνδεκάδα νομικῶν! - καί ἀναμένεται (μᾶλλον θετική) ἀπόφαση ὡς τόν Ἀπρίλιο.

Εἶναι προφανές ὅτι ή ἄλλη πλευρά δέν συμβιβάζεται μέ ήμίμετρα ἀλλά τὰ θέλει ὅλα. Τό βασικό ζητούμενο εἶναι νά ἐξωπετάξουν τήν ἑλληνική πολιτεία

Στά πλαίσια αὐτά ὁ Δήμος Ξάνθης δένειμε ἕνα φυλλάδιο ἐνημερωτικό γιά τόν Τούρκο ἐταῖρο του, ὅπου μιλοῦσε καί γιά τήν ἀδελφοποίηση τῶν δήμων **Besiktas** καί **Güzelyurt**. Ποιός εἶναι αὐτός ὁ τελευταῖος; Ἡ κατεχόμενη Μόρφου! Κανένας δέν θίχτηκε, μέχρι πού ἔφτασε στά χέρια τῆς **Ἑλένης Χατζηγεωργίου**, προέδρου τῶν Κυπρίων Ξάνθης. Ἡ κ. Χατζηγεωργίου ἔστειλε ἀνοιχτή ἐπιστολή διαμαρτυρίας στόν δήμαρχο **Λ. Στυλιανίδη** ὅπου μεταξύ ἄλλων ἀνέφερε: «...Δέν θά παραστοῦμε στήν τελετή ἀδελφοποίησης μέ τόν **Δήμο Μπεσίκτας** γιά τούς παρακάτω λόγους: α) Τό 38% τῆς πατρίδας μας εἶναι κατεχόμενο ἀπό τόν Τουρκικό Στρατό καί β) Ὁ Δήμος Μπεσίκτας ἔχει ἤδη ἀδελφοποιηθεῖ μέ τόν κατεχόμενο **Δήμο Μόρφου** τῆς Κύπρου πού τό κατοχικό καθεστῶς τόν ἔχει ὀνομάσει **Güzelyurt**...» Διαμαρτυρήθηκαν ἐπίσης οἱ Κύπριοι Φοιτητές καί ἀπείχαν ἀπό τήν ἐκδήλωση τᾶ προσφυγικά σωματεία καί ὁ ἀρμενικός σύλλογος. Ὁ δήμαρχος ἔκρυψε τήν ἐπιστολή διαμαρτυρίας τού **Ε/Κ** δήμαρχου Μόρφου καί μετέτρεψε τήν ἀδελφοποίηση σέ πρωτόκολλο συνεργασίας, ἐνῶ ή ἀντιπολίτευση (**Χρ. Πούλιος**) ἀποστασιοποιήθηκε. Ἦταν καιρός κάποιος νά ἀντιδράσει σ' ἀδεοφίστικα σχέδια τῶν δημάρχων, δέν θά χειροκροτοῦμε ὅλοι τίς ξεφτίλες τους.

ἀπό τήν ζωή τῆς μειονοτικῆς κοινωνίας. Εἶτε πρόκειται γιά τήν ἀξιοποίηση τῶν προσόδων τῶν βακουφίων, εἶτε γιά τόν τρόπο ἐπιλογῆς τῶν διαχειριστικῶν ἐπιτροπῶν, εἶτε γιά τήν δικαιοδοσία τού μουφτή, ή ἐμπλοκή τῆς Ἑλλάδος ἐνοχλεῖ. Ὁ εὐδιάκριτος στόχος εἶναι μία «αὐτοδιαχείριση» πού θά κατευθύνεται ἐξ Ἀνατολῶν καί πού θά εἶναι ὁ σπόρος γιά μία μελλοντική αὐτονομία. Ἄν ή ἑλληνική λογική συνεχίσει νά εἶναι αὐτή τῶν διαρκῶν ὑποχωρήσεων, ή κατάληξη εἶναι ἀποφασισμένη. Τώρα πρέπει νά ἀκουστεῖ ἐπιτέλους ή φωνή τού ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἔξω ἀπό κόμματα καί μακρῶν ἀπό καπελώματα. Ὑπογράψτε τό κείμενο τῶν «Πολιτῶν γιά τή Θράκη» σέ συνεννόηση μαζί μας (2531081537 ή στό www.antibaro.gr) καί βάλτε φρένο στόν ἐνδοτισμό τῶν κρατούντων καί τήν ἀδιαφορία τῶν πολλῶν!

“Mlôgo dùmish ... mlôgo plâchesh”

Το βραβευμένο ντοκιμαντέρ με θέμα τους Πομάκους

Οἱ Πομάκοι τῆς Ροδόπης, οἱ σλαβόφωνοι αυτοὶ μουσουλμάνοι εἶναι τό θέμα τού ντοκιμαντέρ (διάρκειας 75 λεπτῶν) με τίτλο **“Mlôgo dùmish ... mlôgo plâchesh”** (Πολύ μιλάς ... πολύ κλαῖς).

Δημιουργός τῆς ταινίας εἶναι ὁ αξιόλογος σκηνοθέτης **Δημήτρης Κιτσικοῦδης**, ἐνῶ ή φωτογραφία ἔγινε ἀπό τούς **Ἀλκη Σωτηριάδη**, **Κώστα Ποταμιάνο** καί **Γρηγόρη Θεοδωρίδη**. Ἡ υπέροχη μουσική πού συνοδεύει τίς σπάνιες ομορφιάς εἰκόνες ἀνήκει στον **Περικλή Χειλά**. Στους ἐπιστημονικούς συνεργάτες τῆς ταινίας συμπεριλαμβάνονται ὁ **Ευστράτιος Ζεγκίνης**, ή **Φωτεινή Τσιμπιρίδου**, ή **Δόμνα Μιχαήλ**, ή **Ιφιγένεια Βαμβακίδου**, ή **Αναστασία Μπαλέζντραβου**, ὁ **Νίκος Κόκκας**, ή **Margarita Karamihova** καί ή **Μαρίνα Θωμοπούλου**. Γιά τή δημιουργία τού ντοκιμαντέρ χρειάστηκαν δεκάδες ἐρευνητικές ἀποστολές στα πομακοχώρια τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Βουλγαρίας πού ἔγιναν κατά τή διάρκεια τῆς τελευταίας πενταετίας. Ὅπως ἔχει τονιστεῖ ἀπό τούς κριτικούς, τό ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς πολυετοῦς ἐρευνας ἀποτελεῖ τήν πιο σοβαρή καί αντικειμενική κινηματογραφική ἀποτύπωση τού ζητήματος τῆς ταυτότητας καί τῆς ἱστορίας τῶν Πομάκων τῆς Θράκης. Ἡ ταινία, πού απέσπασε τό δεύτερο βραβεῖο ντοκιμαντέρ στο φετινὸ φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, ἔχει ἐπίσης προβληθεῖ ἀπό τήν Κινηματογραφική Λέσχη Ἀλεξανδρούπολης καί ἀπό τό Μουσικό Σχολεῖο Ξάνθης στή Διομήδεια (14 Δεκεμβρίου) στα πλαίσια τῆς ἡμερίδας: «Λαϊκός πολιτισμός – Μουσική καί Μουσικοί τῆς ορεινῆς Ξάνθης», ἐνῶ προγραμματίζεται ή ἀνοιχτή προβολή τῆς καί στο Ἴδρυμα Θρακικῆς Τέχνης καί Παράδοσης στήν Ξάνθη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΚΟΜΟΤΗΝΑΙΩΝ

Ο Δήμαρχος Κομοτηναίων κ. **Δημήτρης Κοτσιάκης** καί τό Δημοτικό Συμβούλιο

εὐχονται στους μουσουλμάνους συμπολίτες μας γιά τή γιορτή του

Κουρμπάν – Μπαϊράμ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, υγεία, πρόοδο, προσωπική καί οικογενειακή εὐτυχία.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝ. ΜΑΚ. - ΘΡΑΚΗΣ

Ο γ.γ. τῆς Περιφέρειας Α.Μ.-Θ. κ. **Δημήτρης Σταμάτης**

ἐν' ὄψει τῆς μεγάλης εορτῆς τού **Κουρμπάν Μπαϊράμ** καί τῆς **Πρωτοχρονιάς**, εὐχεται ἀπό καρδιάς στους μουσουλμάνους συμπολίτες,

Χρόνια Πολλά, Καλή Χρονιά, με υγεία καί κάθε οικογενειακή καί προσωπική εὐτυχία.

Andrew Maniotis: HIV ≠ AIDS!!! (2ο)

Όταν το AIDS πανικόβαλε την ανθρωπότητα κατά τη δεκαετία του 80, εκείνος ο πανικός για κάποιους μετατράπηκε σε βιασύνη, για άλλους σε (πολλά) λεφτά και για άλλους σε ευκαιρία για δόξα. Το AIDS έγινε κατά κάποιον τρόπο το Ελντοράντο των ερευνητών και ο πυρετός του χρυσού (ή του νόμπελ αν θέλετε) έζωσε πολλούς. Η ανάγκη έφερε τη βιασύνη και η βιασύνη, όπως πάντα, έφερε το λάθος.

Στέκει σήμερα η υπόθεση HIV=AIDS; Μήπως δεν πρόκειται για επιστημονική υπόθεση πλέον αλλά για μια ψευδοεπιστημονική, δογματική θέση; Η επιστημονική κοινότητα κατά πλειοψηφία την ασπάζεται, όμως το κοινώς αποδεκτό είναι και επιστημονικά ορθό, όταν μάλιστα νομπελίστες σαν τους Mullis και Gilbert έχουν ισχυρές ενστάσεις για το ότι κάποιος ρετροϊός ονόματι HIV προκαλεί το AIDS; Στο θέμα του AIDS, μεγαλοεπιστήμονες βαρόνοι (και οι εταιρείες από κοντά) μοιράσαν τα γνωστικά του πεδία μεταξύ τους σάν φεουδάρχες, εξόρισαν όσους διαφωνήσαν, και επέβαλαν τον νόμο τους.

Ο ομογενής, διαπρεπής επιστήμων **Andrew Maniotis**, επίκουρος καθηγητής και διευθυντής του προγράμματος κυτταρικής και αναπτυξιακής βιολογίας του καρκίνου στο Πανεπιστήμιο του Ιλινόις, βρέθηκε σε ρόλο σύγχρονου Γαλιλαίου καθώς διαθέτει τόσο το επιστημονικό διαμέτρημα όσο και την ενεργό συνείδηση του χρέους έναντι της ανθρωπότητας για να το πράξει. Βέβαια, καθώς οι κρατούντες μπλοκάρουν την διεξαγωγή ενός ελεύθερου διαλόγου (σε ένα συνέδριο π.χ.), η άποψη παραμένει μειοψηφική και μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας. Η συγκλονιστική του συνέντευξη (7/12/07) στον **Λάμπρο Παπαντωνίου** αποκαλύπτει όλες τις πλευρές της υπόθεσης και είναι αληθινός θησαυρός για τους πολίτες όλης της υφής. Προσπαθήσαμε από ένα σώμα 70 σελίδων (που το ανεβάσαμε ολόκληρο στην ιστοσελίδα μας) να αποσπάσουμε ένα δημοσιεύσιμο τμήμα - σήμερα δημοσιεύουμε το δεύτερο μέρος - με την μικρότερη δυνατή βλάβη του συνόλου.

(...) Η σφαγή της βιομηχανίας βοοειδών εξαιτίας της νόσου των τρελών αγελάδων, είναι το αποτέλεσμα της αντίληψης ότι ένας αργός ιοειδής παράγοντας που ονομάζεται prion, είναι ικανός να προκαλέσει νόσο μετά από χρόνια επώασης μέσα σε ένα οργανισμό. Παθήσεις όπως η *Kuru* και η *Creutzfeldt-Jacob's* προυποθέτουν χρόνια όπου οι παθολογικές πρωτεΐνες, τα prions επωάζονται πρώτου τελικά εμφανιστεί η νόσος. Αυτή η ιδέα λειτούργησε σαν το προτύπιο για την ανάπτυξη των υποθέσεων του "αργού ιού του καρκίνου" και του "αργού HIV ιού του AIDS". Και όλες αυτές οι υποθέσεις πηγάζουν από την ιδέα ότι υποτιθέμενοι μολυσματικοί παράγοντες προκαλούν αυτές τις παθήσεις χρόνια μετά από την αρχική μόλυνση, όταν στην πραγματικότητα υπάρχουν υποστρωματικοί γενετικοί και αυτοάνοσοι μηχανισμοί ή ακόμη αδερεινήτοι παράγοντες τοξικά χημικά που έχουν επιβαρύνει το περιβάλλον που μπορεί σε μεγάλο βαθμό να είναι υπεύθυνα για αυτές τις ασθένειες. Πραγματικά με κάνει και απορώ το πως το κατεστημένο του AIDS, ή του αργού ιού του καρκίνου, ή των prions, ή του HPV αποδέχεται αυτή την ιδέα ότι ένας μολυσματικός παράγοντας μπορεί να προκαλέσει νόσο χρόνια μετά την αρχική έκθεση σε αυτόν. Βιοχημικά, δεν βγάζει κανένα νόημα ένας ιός να μη "γνωρίζει" ότι το βιοχημικό του προφίλ αλληλεπιδρά με τον ξενιστή του τον οποίο μολύνει για 20 και 40 χρόνια και ξαφνικά να «θυμάται» ότι είναι παθογόνος. Η ίδια η θεωρία της HIV-μόλυνσης έχει αμφισβητηθεί και μέσα από μια άλλη επιστημονική οδό. Τον Ιούνιο αυτής της χρονιάς μια ομάδα επιστημόνων επιχείρησε να εφαρμόσει ένα μαθηματικό μοντέλο για να

περιγράψει την παραγωγή και την καταστροφή των T κυττάρων και δεν μπόρεσε να εφαρμόσει ένα τέτοιο μοντέλο που να ακολουθεί τον αργό ρυθμό της εξάντλησης των T κυττάρων που παρατηρείται σε ανοσοκατεσταλμένους ασθενείς που υποτίθεται ότι έχουν AIDS.

Α.Π.: Κύριε καθηγητά, αφού διαφωνείτε με τη χρήση των φαρμάκων του AIDS, τι θα έπρεπε να κάνει κάποιος οροθετικός για να είναι ασφαλής;

Α.Μ.: Η μελέτη Fawzi που έγινε στην Αφρική και δημοσιεύτηκε στην *New England Journal of Medicine* έδειξε ότι μια καλή, υγιεινή διατροφή, με πληθώρα θρεπτικών συστατικών, μπορεί να αντιστρέψει την κατάσταση ενός κατεσταλμένου ανοσοποιητικού συστήματος. Έγιναν κι άλλες κλινικές δοκιμές στο μεταξύ για τα διατροφικά συμπληρώματα που μοιάζουν να αντιστρέφουν μια ανοσοποιητική κατάρρευση χωρίς τοξικότητα. Σε μια άλλη μελέτη 40 ασθενείς, που έπασχαν από AIDS σε πλήρη εκδήλωση, πήραν διατροφικά συμπληρώματα μαζί με ολιγογονικό οξύ. Σε όλες τις περιπτώσεις αναφέρθηκε ότι οι διάφορες σταμάτησαν και το σωματικό βάρος αποκαταστάθηκε. Παρά το γεγονός ότι κάποιιοι από τους βαριά ασθενείς πέθαναν, οκτώ άλλοι βελτίωσαν τόσο την κατάσταση της υγείας τους όσο και τον αριθμό των T4 κυττάρων και του ιικού φορτίου τους. Εξή μήνες αργότερα μετά την έναρξη της δοκιμής, 19 ασθενείς ήταν σε αρκετά καλή κατάσταση ώστε να επιστρέψουν στη δουλειά.

Αν η ανοσοκαταστολή οφείλεται σε ζημιά που προκλήθηκε από ξένες εμβόλιμες πρωτεΐνες και μια αυτοάνοση ασθένεια αναπτύσσεται, είναι πιο δύσκολο να αναστραφεί η κατάσταση, αλλά και πάλι μακροχρόνια ενίσχυση της διατροφής μαζί με φυσική άσκηση, βιταμίνες και θεραπείες για την άμεση αντιμετώπιση περιστασιακών λοιμώξεων-χωρίς τη χρήση τοξικών θεραπευτικών σχημάτων- είναι ο καλύτερος τρόπος για να σώσεις κάποιον από την ανοσολογική κατάρρευση...

Α.Π.: Πώς εξηγείτε το γεγονός ότι οι περισσότεροι γιατροί του AIDS, όπως και οι φαρμακευτικές εταιρείες, επικεντρώνουν πλέον την προσοχή τους στην Αφρικανική ήπειρο;

Α.Μ.: Θα σας δώσω ένα παράδειγμα μόνο, και αυτό λέγεται Nevirapine. Η χρήση του φαρμάκου Nevirapine διακόπηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες, γιατί ήταν υπέρ το δέον τοξικό. Ήταν άλλη μια αποτυχία που επιβραβεύτηκε τελικά. Οπότε, τι κάνουν σε αυτή την περίπτωση οι κατασκευαστές ενός τέτοιου φαρμάκου; Το ξεφορτώνουν σε χώρες που δεν έχουν τις δικές μας νομικές δικλίδες, και αυτό ακριβώς έκανε η ομάδα ερευνητών του Max Essex από το Harvard, στην Αφρική. Σύμφωνα με τον Lockman και άλλους που συνέταξαν τη σχετική μελέτη, 875.000 μητέρες με τα μωρά παιδιά τους έλαβαν το τοξικό φάρμακο, και το αποτέλεσμα αυτού του τεράστιου πειράματος στις Αφρικανές μητέρες και τα παιδιά τους δημοσιεύτηκε σε σχετικό άρθρο το 2007. Όταν τους έδωσαν τη μονή δόση του Nevirapine που δεν ήθελαν πια να δώσουν στους λευκούς κατοίκους των Ηνωμένων Πολιτειών αφού ο κατασκευαστής το θεώρησε υπέρ το δέον τοξικό, ο λεγόμενος «ρυθμός μετάλλαξης» του "HIV" ανέβηκε σε 41,7% σε αυτούς τους ανθρώπους που πήραν τη δόση. Με άλλα λόγια, σύμφωνα με τους θιασώτες της εξίσωσης "HIV=AIDS", 41,7% περισσότεροι άνθρωποι που πήραν τη δόση του Nevirapine θα ανέπτυσσαν τώρα ανιάτες, ανθεκτικές στην αντιβίωση, λοιμώξεις του 'HIV', που δεν θα ανέπτυσσαν αν δεν έπαιρναν το τοξικό φάρμακο.

Αλλά αυτό το αποτέλεσμα δεν είναι ασυνήθιστο στην επιστήμη του AIDS: κάθε φορά που ένας ασθενής του AIDS αναπτύσσει AIDS ή πεθαίνει ενώ βρίσκεται σε θεραπεία για το AIDS, το κατεστημένο του 'AIDS' αποδίδει τον θάνατο στην «ικανότητα του ιού να μεταλλάσσεται», εξήγηση που παραβιάζει όλους τους νόμους της γενετικής και της γενετικής σταθερότητας

που έχουν εγκαθιδρυθεί εδώ και 100 χρόνια. Αλλάξε η ανεμοβλογαία απ' αυτό που ήταν πριν από 200 χρόνια, ή μεταβάλλεται σε κάθε ασθενή; Μεταβάλλεται κάθε φορά που προσβάλλει ένα παιδί; Κατά τη γνώμη μου, έχουμε άλλη μια συντριπτική απόδειξη ότι ο "ξεχωριστός" παθογενής ιός, ονόματι 'HIV', δεν έχει απομονωθεί, ειδικά όταν οι μοριακές του ακολουθίες λέγεται ότι αλλάζουν κάθε φορά, σχεδόν στο κάθε άτομο που μολύνει, ειδικά αν το άτομο πήρε μια δόση από κάποιο φάρμακο. Ακόμη και υψηλής δόσης ραδιενέργεια δεν προκαλεί τόσο γρήγορη μετάλλαξη στα πράγματα (...) Αλλά υπάρχει μια μακρά ιστορία τέτοιου είδους εξαπάτησης όταν έχουμε να κάνουμε με μια λεγόμενη μολυσματική ασθένεια

Ο καθηγητής Ανδρέας Μανιώτης (δεξιά) σε πρόσφατη αναγνώριση - τιμή του επιστημονικού έργου του

και υπεισέρχονται ο αβάσιμος φόβος της μόλυνσης, η ξέφρενη πίστη στα εμβόλια, η κατά φαντασία και εντατικά διαφημιζόμενη δημόσια απειλή απέναντι στις πολιτικές υγείας και τα συμφέροντα των φαρμακευτικών εταιρειών που απειλούνται αν καταρρεύσει ο φόβος των μικροβίων ή της «μάστιγας των γκέι» ή των «καρκίνων των γκέι». Μπορεί να υπάρχουν και άλλοι πιο σκοτεινοί, πολιτικής προέλευσης λόγοι εξαπάτησης που εξηγούν γιατί αυτές οι περιπτώσεις μολυσματικών ασθενειών δεν αμφισβητούνται και δεν ξεσκεπάζονται από τον κυρίαρχο Τύπο, ώστε να αλλάξει η κατάσταση.

Για παράδειγμα, είναι γνωστό σε όλους ότι ο πρωτεργάτης της θεωρίας των prion, ένας Νομπελίστας, το πρόωρο ίνδαμά μου ως ανθρωπολόγος - γιατρός - επιστήμονας, διευθυντής προγράμματος στο NIH, ο D. Carlton Gadjusek, δήλωσε ένοχος πριν λίγα χρόνια για παιδραστία αφού του πιάστηκε να εισάγει και να κακοποιεί σεξουαλικά νεαρούς άνδρες και να αγοράει από την Νέα Γουινέα Παπούα στο σπίτι του στη Μέριλαντ. Το ζωικό μοντέλο που χρησιμοποίησε για να αποδείξει τη θεωρία του απαρτιζόταν από 10% ομογενοποιημένου εγκεφαλικού ιστού από αρρώστους, το οποίο εμφυτεύτηκε στο κρανίο πρωτεύοντων. Κάποια από αυτά τα ζώα ήταν λογικά να αναπτύξουν ασθένειες εξαιτίας των ζένων πρωεινικών αντιγόνων που τοποθετήθηκαν απευθείας στον εγκέφαλό τους. Στη διάρκεια της δεκαετίας του 1980, η Laura Manuelidis από το Yale αμφισβήτησε περίτρανα τη θεωρία του Gadjusek και απέδωσε την ασθένεια των ζώων στην αντίδρασή τους απέναντι στις ξένες πρωτεΐνες, ειδικά όταν δεν υπήρχε καμία απόδειξη ότι τα prions δεν περιείχαν κανένα ίχνος νουκλεϊκών ιζών. Άλλοι απέδωσαν το σύνδρομο σε γενετική κληρονομιά επειδή είχε εμφανιστεί σε οικογένειες της Αγγλίας και αλλού, σε μέρη όπου οι άνθρωποι δεν έπρωγαν τα μυαλά των συγγενών τους όταν πέθαιναν ούτε άλειφαν με αίμα τις πληγές τους, όπως έκαναν οι ιθαγενείς της Νέας Γουινέας που τόσο πολύ συμπάθησε ο Gadjusek. Αλλά αντί να αμφισβητηθεί και να τεθεί υπό έλεγχο η τιμημένη με Νόμπελ θεωρία του, ή ακόμα αντί να φυλακιστεί ο ίδιος για παιδραστία, ολόκληρες ορδές από γελάδια καταστράφηκαν με βάση μια μοριακή ταυτότητα που μπορεί να έχει, αλλά μπορεί και να μην έχει καμία σχέση με ένα σύνδρομο του εγκεφάλου, το σύνδρομο σπογκώδους εγκεφαλοπάθειας, ένα σύνδρομο του εγκεφάλου που χαρακτηρίζεται από την έλλειψη φλεγμονής, και ένα ακόμα Νόμπελ δόθηκε στον Stanley Prusiner για την

ανακάλυψη της μοριακής ταυτότητας των prions σε υγιή και σε κάποια άρρωστα χάμστερς και γιατί προσέθεσε μια νέα πινελιά στην υπόθεση των prions.

(...) Βασικά, θα το ονόμαζα σύνδρομο του Επίμονου Κηπουρού. Και εννοώ ότι η βιομηχανία των φαρμακευτικών και όλοι αυτοί οι «επιστήμονες των μολυσματικών ασθενειών» θεωρούν ότι οι χώρες του Τρίτου Κόσμου είναι μάλλον τα καλύτερα πειραματικά εργαστήρια για να δοκιμάζουν νέα προϊόντα πάνω σε ανθρώπινα «ποντίκια» και «πειραματοζώα», επειδή ακριβώς πιστεύουν ότι η ζωή και το μέλλον αυτών των ανθρώπων είναι ασήμαντα μπροστά στη σπουδαιότητα της ανακάλυψης που μπορεί να πετύχουν, που θα βάλει τη δική τους

φωτογραφία μες στο ιατρικό λεξικό, δίπλα σε κάποια νέα μολυσματική ασθένεια.

Πάρτε για παράδειγμα το εμβόλιο της πολιομυελίτιδας. Οι πιο εμβολιασμένες χώρες μέχρι σήμερα είναι η Νιγηρία και η Ινδία. Και ακριβώς σαν τη μαρτυρία του Salk ενόπιον του Κονγκρέσου το 1972 ότι η μόνη πηγή της πολιομυελίτιδας στις Ηνωμένες Πολιτείες ήταν το εμβόλιο, έτσι και στη Νιγηρία και την Ινδία συναντάμε τις περισσότερες περιπτώσεις πολιομυελίτιδας μετά από τις εκστρατείες εμβολιασμού που διήρκεσαν 15 χρόνια εκεί.

Αλλά είναι ένας τρόπος παραγωγής χρήματος και, συγχρόνως, μπορείς

να παρουσιάζεσαι ως ανθρωπιστής αφού σου δίνεται η δυνατότητα να κατεβάζεις τις τιμές και να λες ότι προσφέρεις ένα φάρμακο ή μια ιατρική παρέμβαση σε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους σε μειωμένο κόστος. Στις περιπτώσεις που εφαρμόζονται ακόμα τα δικαιώματα του ασθενούς, δεν μπορείς να τους προσφέρεις χαμηλότερες τιμές. Τότε, απλώς βάζεις τους φορολογούμενους να καταβάλουν το ποσό γι' αυτά τα προγράμματα με το ένα ή το άλλο πειραματικό σχέδιο χρηματοδότησης των φαρμακευτικών από τις κυβερνήσεις. Έχουμε την καταστρατήγηση των ηθικών αξιών στο αποκορύφωμά της.

(...) Αυτά τα αποσπάσματα «ακτιβιστών» και «γιατρών» είναι σαν μια Στάζι για τα φάρμακα του AIDS. Δεν βρίσκουν ησυχία με τίποτε. Βρίσκονται παντού, ζετρωπώνουν και επιχειρούν να τιμωρήσουν οποιαδήποτε απόκλιση από τη γραμμή του κόμματος HIV=AIDS. Είναι νέος μακαρθισμός, απλός και ξεκάθαρος. Αμέτρητες σταδιοδρομίες έχουν καταστραφεί και οι ένοχοι ποτέ δεν ήρθαν αντιμέτωποι με τη δικαιοσύνη. Η αποτυχία επιβραβεύεται ξανά και ξανά. Ποτέ δεν αναφέρει κανείς ότι όλοι αυτοί αμείβονται ευθέως και γενναιόδορα από όχι μια, αλλά αρκετές από τις φαρμακοβιομηχανίες που παράγουν τα φάρμακα που αυτοί υπερασπίζονται τόσο σθεναρά. Είναι νοσηρό. Επιστημονικοί κριτικοί, σαν εμένα, αποκαλούνται «αφηρητές» για να μην περιμένει κανείς πια την αναζήτηση μιας αντικειμενικής αλήθειας. Και οι πληρωμένοι κράχτες θεωρούνται «ακτιβιστές» και «ερευνητές». Αυτές οι μυστικές ομάδες κρούσης του κατεστημένου του AIDS έχουν χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα. Αλλά το χειρότερο είναι ότι οι χρηματοδοτούμενοι από τις φαρμακευτικές εταιρείες εμπρηστές της δημοσιογραφίας, υποβοηθούνται από τον Τύπο του κυρίαρχου ρεύματος, από τα δεσπόζοντα κανάλια συζήτησης της κλάσης των *The Nation*, *The Columbia Journalism Review*, *The New York Times*, και άλλων, που έχουν επενδύσει 20 χρόνια πολύ πτωχού ρεπορτάζ στο αλάθητο της υπόθεσης HIV=AIDS. Τα MME του κυρίαρχου ρεύματος είναι σαν ένα προγραμματισμένο ρομπότ. Κάτι σαν τον εκτελεστή στο *The Manchurian Candidate* — εντεταλμένοι να σκοτώνουν... Σε αυτό τον Οργουελικό κόσμο του AIDS, γεμάτο με αναστροφές ηθικές αξίες, παραμένει υπό εξέταση το ζήτημα αν ήταν καλό ή καλό το να υποβάλουν τα ορφανά σε λήψη τοξικών φαρμάκων με χειρουργική εμβολή σωλήνα στο στομάχι τους.

Συνέχεια στη σελίδα 6

Andrew Maniotis: HIV ≠ AIDS!!! (2ο)

Συνέχεια από τη σελ. 5

Σύμφωνα με τους κανόνες του Institutional Review Board, που όλοι οι βιοϊατρικοί επιστήμονες οφείλουν να ακολουθούν, ακόμα και τα παιδιά πρέπει να δίνουν τη συγκατάθεσή τους για μια ιατρική διαδικασία, δεν αρκεί αυτή των γονέων ή των νομικών προστατών τους, και μάλιστα χρειάζεται συγκατάθεση με το κεφάλι από μέρους των παιδιών, ειδικά όταν η θεραπεία είναι τόσο τοξική που θα τα κάνει να έχουν συνεχή διάρροια, στομαχικά προβλήματα, κράμπες, πονοκεφάλους, ναυτία, εμετούς, ελλιπή ανάπτυξη, θάνατο κ.λπ. Στην περίπτωση του ορφανοτροφείου της Νέας Υόρκης, ξέρουμε ότι τα παιδιά παρακαλούσαν να μην πάρουν τα φάρμακα. Ξέρουμε ότι έτρεχαν, πηδούσαν, παραπατούσαν, κρύβονταν, καλότιαναν, παρακαλούσαν λίγο ακόμα, έστω να τους επιτραπεί να παραλείψουν μια δόση. Τα ξέρουμε όλα αυτά από τις νοσοκόμες που δουλεύατε τους ήταν να χορηγούν τα φάρμακα. Και ξέρουμε ότι κάποια παιδιά πέθαναν από τα φάρμακα.

Είναι παράνομο. Είναι ανήθικο. Και τους ανθρώπους που τα κάνουν αυτά, σαν τον Moore, τον Bergman και τους άλλους που υπερασπίζονται τέτοια Γκεμπελικά πειράματα, τους έχουμε προειδοποιήσει και σκοπεύουμε να το διασφαλίσουμε ότι αυτό το έγκλημα δεν θα μείνει ατιμώρητο, όπως και κάθε άλλο έγκλημα και μεγάλο λάθος στην ιστορία του AIDS.

Α.Π.: Πώς εκτιμάτε την απόφαση που πήρε το 2000 ο Πρόεδρος Mbeki της Νοτίου Αφρικής να μην επιτρέψει τη χορήγηση των φαρμάκων του AIDS στη χώρα του, αλλά να σεβαστεί το απόφθεγμα του Ιπποκράτη «Κάνε την τροφή φάρμακο, και όχι το φάρμακο τροφή»;

Α.Μ.: Υπάρχει το Reappraisal of the HIV/AIDS Hypothesis Group, το οποίο συμβούλεψε τον Mbeki να διοργανώσει μια ανοιχτή αντιπαράθεση για να ακουστούν οι απόψεις του κατεστημένου του "AIDS" μαζί με τη δική μας πλευρά, των αντιφρονούντων. Ο Πρόεδρος Mbeki είναι ιδιαίτερα ευφυής άνθρωπος και έβγαλε το συμπέρασμα ότι δεν ήταν σόφρον να ξεφορτώνει πειραματικά τοξικά φάρμακα, και φάρμακα που προκαλούν ανεπάρκεια ήπατος ή άλλα πειραματικά φάρμακα, στο λαό του. Αντ' αυτού σκέφτηκε - και διόρισε μια επίσης διορατική γυναίκα ως υπουργό Υγείας - να διασφαλίσουν υποδομή σε μια κοινωνία που βρισκόταν στη μετά Απαρτχάιντ εποχή και ταλανιζόταν από αξιοθρήνητη φτώχεια και ακραίες ταξικές συγκρούσεις. Αποδείχθηκε πολύ ανθρώπινη απόφαση να υποστηρίξουν τη διατροφή του κόσμου. Εφόρμασαν ακριβώς το «Κάνε την τροφή φάρμακο και όχι το φάρμακο τροφή». Η Ιπποκρατική αντίληψη της ιατρικής που διαμόρφωσε τον όρκο που δίνουν ακόμη και σήμερα η φοιτητές της Ιατρικής, ορίζει "πρώτα από όλα, να μην βλάπτεις" και βλέπουμε αυτά τα φάρμακα και τις θεραπείες να κυκλοφορούν εδώ και λίγο χρονικό διάστημα με άγνωστες

μακροπρόθεσμες συνέπειες, που μάλλον θα μοιάζουν με αυτές της Θαλιδομίδης, φάρμακο το οποίο χορηγήθηκε από το κατεστημένο του "AIDS" στα παιδιά του ορφανοτροφείου Incarnation Children's Center στη Νέα Υόρκη. Αλλά το ίδιο φάρμακο είχε δοθεί σε κάποια δόση σε γυναίκες, και τα παιδιά τους είχαν μικρά περύγια αντί για χέρια και κάθε λογής γενετικές ανωμαλίες. Κρίθηκε το Thalidomide τώρα κατάλληλο για νεογνά στην ανάπτυξη και μικρά παιδιά; Δε γνωρίζουμε όλες τις παρενέργειες αυτών των φαρμάκων αλλά έχουμε δει τις φρικτές συνέπειές τους σε νεογνά και παιδιά.

Ενδεικτική ή περίπτωση της δημοσιογράφου Μαρίας Παπαγιαννίδου που ετοιμάζει τρίτο βιβλίο κατά της άπατης του AIDS. Ζει 22 χρόνια από τότε που «άσθενησε» και είναι πια μιά χαρά - αφότου έκοψε τη «θεραπεία»!

Ο Mbeki απλώς προστάτευε τους ανθρώπους στη χώρα του, τις περήφανες γυναίκες της Νότιας Αφρικής και τις οικογένειές τους, με το να αποκλείσει τα μεγάλα συμφέροντα των φαρμακευτικών εταιρειών και της κυβέρνησης του Μπους από το εγκατασταθούν στη χώρα του και να δοκιμάζουν τα φάρμακά τους πάνω στους ανθρώπους, θαρρείς και είναι ποντίκια. Οι φαρμακευτικές εταιρείες, με την υποστήριξη της κυβέρνησης Μπους, και με οργανισμούς κράτες όπως η TAC (Treatment Action Campaign) και άλλες, ασκούν τώρα τρομερή πίεση στον Mbeki και άλλους για να βάλουν τα φάρμακα στην αγορά, το οποίο σημαίνει ούτε λίγο ούτε πολύ να επιτρέψουν αχανή ανθρώπινα πειράματα χωρίς επιστημονική τεκμηρίωση, χωρίς ηθική βάση, χωρίς λογική εξήγηση, χωρίς ιατρική εξήγηση ή έστω κοινό νου. Συνεπώς, ο Mbeki πήρε την απόφαση του 2000 με τα πιο ανθρωπιστικά κριτήρια και, πιστεύω, βασισμένος σε καλά μελετημένες και βαθυστόχαστες εκτιμήσεις που ταιριάζουν σε έναν πρόεδρο για τον λαό του.

Α.Π.: Ποια είναι η γνώμη σας για την υπόθεση των Βουλγάρων νοσοκόμων και τον Παλαιστίνιο γιατρό που κατηγορήθηκαν

ότι μόλυναν 426 παιδιά με τον ιό 'HIV' στο ορφανοτροφείο της Βεγγάζης στη Λιβύη; Απελευθερώθηκαν με παρέμβαση του Προέδρου της Γαλλίας Ν. Σαρκοζί και της συζύγου του, αλλά πολλά από τα παιδιά πέθαναν προφανώς από τα φάρμακα του AIDS...

Α.Μ.: Έχουμε πάλι ένα καλό παράδειγμα για την ερώτηση που είχε προηγηθεί, αν είναι ο «'HIV' αρρώστια των Μαύρων και των Αφρικανών», γιατί δεν ήταν ο Πρόεδρος της Γαλλίας και η γυναίκα του που βοήθησαν στην απελευθέρωση των νοσηλευτών αλλά οι συστάσεις του Montagnier και άλλων ατόμων από το κατεστημένο του 'AIDS' να μην αφήσουν αυτούς τους ανθρώπους να εκτελεστούν από τον Καντάφι.

Κατ' αρχάς, είναι αδύνατον να συγκεντρωθεί μια τέτοια συστοιχία τώσων πολλών ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων "HIV" σε ένα δεδομένο σημείο σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Σε δήλωση του ο Montagnier, όταν δέχτηκε την ίδια ερώτηση - «Πώς εξηγήτε αυτές τις 426 περιπτώσεις...», είπε: «Προφανώς οφείλονται σε διείσδυση στο νοσοκομείο νοσηλευτών από την υποσαχάρια Αφρική». Κάπως έτσι ήταν οι ακριβείς λέξεις που χρησιμοποίησε, ένας ωραίος τρόπος για να πει «Φταίει οι Μαύροι από τη Νότια Αφρική που δουλεύουν στο νοσοκομείο. Με τον ένα ή τον άλλον τρόπο μόλυναν 426 παιδιά με AIDS».

Δεν βγάζει νόημα από ιατρικής απόψεως. Δεν στέκει από επιστημονικής πλευράς. Και σίγουρα είναι μια αριστική άποψη. Προσβάλλει βίβανασα τους νοσηλευτές της υποσαχάριας Αφρικής που έφτασαν στη Λιβύη για να προσπαθήσουν να βρουν δουλειά, και τιμωρεί τους Αφρικανούς και Αφροαμερικανούς όπου και αν βρίσκονται, διότι θεωρείται ότι εξαιτίας του χρώματος και της κουλτούρας τους παρουσιάζουν υψηλότερη επίπτωση AIDS.

Εγγραφα ένα άρθρο πρόσφατα σε συνεργασία με έναν Αφρικανολόγο, ονόματι Charles Gesheker, ο οποίος αφιέρωσε 35 χρόνια της σταδιοδρομίας του στο να μελετά και να επισκέπτεται την Αφρική. Μαζί παρουσιάσαμε την τεκμηρίωση που δείχνει ότι οι πληθυσμοί της Αφρικής τα τελευταία 20 χρόνια αυξάνονται, δεν μειώνονται εξαιτίας κάποιας θανατηφόρας επιδημίας, παρά τις κατάφωρα απατηλές, πολιτικο-οικονομικά μεθοδευμένες, αντίθετες δηλώσεις του World Health Organization, της κυβέρνησης Μπους και άλλων. Σύμφωνα με τις στατιστικές κάθε τύπου στην Αφρική για το AIDS, προκύπτει ένα εκπληκτικά μικρό 2,3% όλου του πληθυσμού να διαγιγνώσκεται οροθετικό. Οι πληθυσμοί των φυλακισμένων στη Νότια Αφρική βρέθηκαν επίσης να έχουν ρυθμό εμφάνισης «οροθετικών» 2.3 %, και ένας υπάλληλος φυλακής που αναφέρο σε αυτό το άρθρο δήλωσε ότι είχε δει μόνο μια ή δύο περιπτώσεις πλήρους εκδήλωσης "AIDS" επί επτά χρόνια στη δική του φυλακή...

Α.Π.: Κύριε Μανιώτη, κλείνοντας και έχοντας πάντα κατά νου όσα είπατε σε αυτή τη συνέντευξη, τι σκοπεύετε να κάνετε για να δώσετε ένα τέλος σε αυτό το εξαιρετικά θανατηφόρο πρωτόκολλο που συνταγογραφείται από τους γιατρούς του AIDS;

Α.Μ.: Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να συνεχίσουμε τη διαφώτιση του κόσμου (...) Μπορούμε να συνεχίσουμε την ανταλλαγή απόψεων, παρότι οι ερευνητές στο κατεστημένο του AIDS αρνούνται κατ' ιδίαν ή δημόσια να συζητήσουν οτιδήποτε με εμάς, τους «αρνητές». Έχω δώσει αρκετές συνεντεύξεις σε δημοσιογράφους του ιατρικού ρεπορτάζ και έχω φιλοξενηθεί σε μια σειρά ωριαίων εκπομπών για το κανάλι INTIMETV, όπου παρουσίασα τις πληροφορίες που έδωσα και εδώ, σε πέντε ωριαίες εκπομπές με τον τίτλο "On The Edge," ιατρική εκπομπή που δημιούργησε ένας από τους φοιτητές μου. Εκεί λοιπόν παρουσίασα 16 υποθέσεις που θα μπορούσαν να αναλογούν στην ανοσοκαταστολή σε ασθενείς του 'AIDS', και που δεν έχουν καμία σχέση με τον "HIV". Μάλιστα οι υποθέσεις αυτές φαίνεται να είναι περισσότερο στοιχειοθετημένες από την υπόθεση της μοριακής υπογραφής του HIV.

Αλλά πώς μπορείς να πείσεις το ιατρικό κατεστημένο για ο,τιδήποτε; Βλέπετε, χρειάστηκαν αρκετά χρόνια μετά την εποχή

της πολιομυελίτιδας για να διασπείρουμε την πληροφορία ότι το εμβόλιο της πολιομυελίτιδας ήταν αυτό που είχε προκαλέσει πολιομυελίτιδα στην Καλιφόρνια, το Αιντάχο, στον Νότο, στο Σικάγο και αλλού, επειδή ακριβώς οι γιατροί εγκλωβίζονται στα πρωτόκολλα και με όποια αντίρρησή τους στο να ακολουθήσουν τα πρωτόκολλα αυτά στους ασθενείς κινδυνεύουν να τους επιβληθεί πειθαρχική δίωξη, αφαίρεση άδειας και άλλα παρόμοια. Πέρασαν σχεδόν πέντε χρόνια ώσπου να πειστούν οι εταιρείες που κατασκεύαζαν τα εμβόλια να μην παράγουν νέες παρτίδες γιατί η ανακάλυψη του εμβολίου SV40 είχε μολύνει εκατοντάδες εκατομμύρια κόσμο που είχαν εμβολιαστεί και είχε προκαλέσει καρκίνο στα ζώα.

Τα ζητήματα πρέπει να συζητούνται όλα ανοιχτά, και όλες οι διαφορετικές απόψεις να ακούγονται εξίσου, και να μη θεωρείται κάθε πολιτική δημόσιας περιθάλψης εκ των προτέρων σωστή, αλλά μόνο αν αποδειχτεί στην πράξη ότι είναι όντως έτσι. Τώρα τουλάχιστον που έχουμε τόσο περισσότερες αρνητικές ενδείξεις απ' ό,τι στη δεκαετία του '80 - και επιστήμη ονομάζεται ουσιαστικά ο τρόπος να θέτεις ερωτήσεις και να καταρρίπτεις υποθέσεις - μπορούμε να πούμε με περισσότερη βεβαιότητα από ποτέ ότι ο Marc Wainberg που υποστηρίζεται από τη GlaxoSmithKline για την προώθηση του τοξικού AIDS φαρμάκου του 3TC, όπως και η πατρία του των νοσηλευτών φαρμάκων, έσφαλαν όταν είπαν ότι θα έπρεπε να τροποποιηθεί το Σύνταγμα ώστε άνθρωποι σαν τον Duesberg και «αρνητές» σαν εμένα να μουν στη φυλακή.

Κάθε όψη της πρόληψης και θεραπείας του AIDS, από τον θηλασμό ως τα μικροβιοκτόνα, τα αντιρετροϊκά, το AZT, το AZT, το Nevirapine, το 3TC, τους αναστολείς πρωτεάσης, τα κοκτέιλ φαρμάκων, τις αποτυχίες των εμβολίων που ανακοινώθηκαν έως και την περασμένη εβδομάδα από τη Merck, είναι όλα απείρως καταστροφικά παραδείγματα μιας εσφαλμένης και αποτυχημένης θεωρίας, ότι ο 'HIV' προκαλεί το 'AIDS'...

Α.Π.: Κύριε Μανιώτη, σας ευχαριστώ για άλλη μια φορά που διαθέσατε τον χρόνο και την εμπειρογνομosύνη σας για να συζητήσουμε ένα τόσο σοβαρό θέμα της εποχής μας.

Α.Μ.: Ήταν χαρά μου, Λάμπρο. Ευχαριστώ κι εγώ πολύ.

Μπινιές

§

Αυτός που αγωνίζεται αποκτάει και τό χάρισμα της μεταμόρφωσης. Οί δυσκολίες σέ φτιάχνουν Ίανό (καλλιτέχνη)

§

Περί καραγκιοζοπλεκτικής; Τό δύσκολο είναι νά παίξεις δυναμικά και έκφραστικά ταυτόχρονα - πρέπει νά σέ βοηθήσει κι ό κόσμος γιά κάτι τέτοιο... - στόν όχλο επιβάλλεσαι, μέ τούς ψυλλιασμένους εκφράζεσαι, αλλά ίσως αυτή ή έλλειψη πίεσης νά σου παίρνει από τόν δυναμισμό. Χρειάζεσαι και τόν άγροικο, ή κόντρα βοηθάει τό παιχνίδι, άρκει νά μήν γενικευτεί σέ άτακτο πόλεμο

§

Μπροστά έχω τά φώτα ενός μικρού λιμανιού ό ήχος από τά κύματα πού ξεψυχάνε φτάνει ως εδώ Έχεις και σύ πάθη, θάλασσα;

Δόν Σάντσο - VRIZΩ Ντου Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΕΡΩΤΙ ΚΑΤΗΛΘΕΝ ΜΑΝΙΚΩΣ ΔΟΝΕΟΝΤΙ

Συνέχεια από τη σελίδα 8

Άδεια κι αυτά τὰ Χριστούγεννα λοιπόν. Έορτη άνέορτος. Άλογη δίχως τόν Λόγο. Απάνθρωπη χωρίς τόν Ένανθρωπήσαντα. Κενή χωρίς τόν Κενοθέντα. Τό Φάος έλήλυθεν, μά οί όφθαλμοί μας πάντα σκοτισμένοι τόν Άδη πάλι άτενίζουμε ως έλευθερωτή. Βεβυσμένοι έν σκότει έμειναν, χαμένοι και πάλι μέσα σέ θλιβερές ρεβεγιόν, μέσα σέ πολυκατοικίες πνιγμένες στά λαμπάκια. Μέσα σέ κύμβαλα αλαλάζοντα και σκύβαλα τραγικά. Και οί πόθοι μας έν νεκροίς λογισθέντες και αυτοί. Σάν τή μοναξιά τού συνωστισμού μέσα στά μπάρ. Σάν τήν πανσθενή άκηδία στόν πανικό τών Ξενυχτάδικων. Πέρασαν κι αυτά τὰ Χριστούγεννα

άτελέσφορα, σάν νά μήν ήρθαν καν. Έκείνος όμως ήρθε. Ήρθε γιά τήν πόρνη. Έπειδή ήράσθη τήν πόρνη μανικώς. Κι άς τό ήξερε πώς δύσκολο πολύ ή πόρνη μέσα μας νά Ξαναγίνει παρθένα.

Ίσως και νά τό ζήτησε. Όμως δέν μπόρεσε νά προχωρήσει πέρα από τὰ λόγια. Ίσως και νά όνειδισε τόν έαυτό της. Μά έμεινε στόν όνειδισμό. Κι άν ακόμη ένιωσε τελικά κάτι, ή κατάνυξη ήταν μόνο γιά μιιά στιγμή. Γιατί ήρθε πάλι ό μανιασμένος άνεμος και στέγνωσε τό δάκρυ μας, έλκοντάς μας Ξανά πίσω στίς έκμανείς Σκιές. Η Νύχτα κατάπτε πάλι τήν άνάσα μας και σκόρπισε τὰ λόγια μας. Και άν κάτι φαεινότροπο πάσχισε δειλά νά Ξεπηδήσει από μέσα μας, τό τράβηξε κι αυτό κοντά της άνελέητα, όπως τό μέταλλο ό μαγνήτης...

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α Λ Α ΤΟΥΡΚΑ

Τουρκοκυπριακά βάσανα

Αυτό το γεγονός που θα σ'α διηγηθώ είναι από αυτά που τρελλαινούν κάθε κανονικό άνθρωπο. Προσέξτε καλά και ακούστε. Πήγε τα παιδιά του σε λούνα πάρκ στη Νότια Κύπρο. Γυρνώντας, στον δρόμο τους πήρε από μία σοκολάτα. Στην τουρκική πύλη εισόδου προς τον βορρά οι άστυνομικοί και οι τελωνειακοί μας κινητοποιήθηκαν... Η μία από τις δυο σοκολάτες ήταν στο ντουλαπάκι και η άλλη στα χέρια του δίχρονου αγοριού που την έτρωγε... Τι έκανε ο τελωνειακός μας, ξέρετε; Την σοκολάτα που ήταν στο ντουλαπάκι την κατέσχεσε ως "λαθραία". Την άλλη, που κρατούσε το δίχρονο παιδάκι την άρπαξε από τα χέρια του και την πέταξε στα σκουπίδια! Είδατε πως προσπαθούν να σώσουν την οικονομία της κατεχόμενης περιοχής! Και πλέον δεν είμαστε στην εποχή Ντενκτάς αλλά Ταλάτ... Πενήντα χρόνια μετά ο Τζελάλ Χορντάν αναστήθηκε... Τον ξαναζωντάνεψαν... Ξέρετε ποιός ήταν ο Τζελάλ Χορντάν; Ένας άπατεώνας από την Τουρκία, που την δεκαετία του 50 τον ανακάλυψε ο Ντενκτάς, τον έφερε στην Κύπρο και τον έθεσε επικεφαλής της τουρκικής νεολαίας Κύπρου. Ο οποίος έδερνε όποιους είχαν αλισβερσία με Έλληνες... Και έβαζε και 2 σελίνια πρόστιμο σε όποιον από τους Τουρκοκύπριους μιλούσε ελληνικά... Να λοιπόν, πάλι σε κείνες τις μέρες γυρίσαμε... Τώρα έχουμε κυρίαρχη μία νοοτροπία που παίρνει την σοκολάτα από τα χέρια ενός δίχρονου και την πετάει στα σκουπίδια... Η οδηγία προς τους υπαλλήλους είναι σαφής: Ότι βρείτε πάρτε το! Και γιατί το κάνουνε λέτε; Για να το γράψουμε ότι ακόμα και μία σοκολάτα κατέσχεσαν, να ακουστεί να το ξέρουν όλοι. Έτσι ώστε να μην ψωνίζουν πλέον τίποτε από τον νότο. Και αν μπορέσουν να κλείσουν και τις πύλες εισόδου θα το κάνουν. Χρειάζεται όμως μία σοβαρή αιτία για αυτό... Ποιός ξέρει, κι αυτό ακόμα μπορεί να το προκαλέσουν... Μία μικρή ανταλλαγή πυρών στα σύνορα.. Μερικοί μάρτυρες... Άνθρωποι οι οποίοι έχουν φτάσει σε τέτοια τρέλλα υπάρχει κάτι που δεν μπορούν να κάνουν; (28-11-07, Τ/Κ έφ. Αβρούπα)

Μετά τον Σταλόνε, ο Μέλ Γκίμπσον

Ο σύλλογος Αγώνα για τους αστήρικτους ισχυρισμούς περί γενοκτονίας (ASIMED) ανακοίνωσε πως η έκστρατεία ενάντια στην ανάληψη πρωταγωνιστικού ρόλου από τον Μέλ Γκίμπσον σε ταινία υπέρ της αρμενικής γενοκτονίας έφερε θετικά αποτελέσματα. Ο πρόεδρος του συλλόγου καθηγητής φιλολογίας του πανεπιστημίου Ατατούρκ, Σαβάς Έγιλμέζ δήλωσε πως τον προηγούμενο μήνα άρχισαν καμπάνια για να μεταπέσουν τον Μέλ Γκίμπσον μέσω ηλεκτρονικών μηνυμάτων. Δήλωσε πως "στείλαμε 10.000 μηνύματα στον Γκίμπσον και στην εταιρεία παραγωγής όπου είναι συντάκτης. Ιδιαίτερα μ'α στήριξαν σε αυτό οι Τούρκοι που ζούνε στις ΗΠΑ. Ο εκπρόσωπος του ήθοποιου, Άλαν Νιέρμπ, σε επανειλημμένες δηλώσεις του αλλά και σε μηνύματα που έστειλε στον σύλλογό μας, μ'α διαβεβαίωσε ότι δεν πρόκειται να γίνει κάτι τέτοιο και μ'α ζήτησε να σταματήσουμε την έκστρατεία αποστολής μηνυμάτων. Τους προηγούμενους μήνες σ'α πλαισία ανάλογης καμπάνιας στείλαμε 3.000 μηνύματα στον Σιλβέστερ Σταλόνε ο οποίος θα γυρνούσε ταινία με βάση το βιβλίο "40 μέρες στο βουνό Μουσα" Σε δηλώσεις του μετά είπε πως θα επανεξετάσει την όρθότητα των ισχυρισμών του βιβλίου. Θα πρέπει λοιπόν με βάση αυτά τα παραδείγματα να αντιληφθούμε τις δυνατότητές μας αν δρομή όλοι μαζί. Είδαμε πόσο επέδρασαν και στους δυο ήθοποιους τα μηνύματα που στείλαμε. Γι'α να μην έρθουμε αντιμέτωποι με ένα νέο "Εξπρές του Μεσονεκτίου" θα πρέπει να αντιδρούμε χωρίς καθυστέρηση και αποτελεσματικά. Διαφορετικά, άγνωστοί είμαστε το φιλμ και μετά..." (21-12-07, έφ. Χουριέτ)

Αντιφωνήματα

Τη «βαθεία της ενόχληση» δήλωσε η ADL για τον Καθολικό Πατριάρχη Ιεροσολύμων Μισέλ Σαμπάχ που ζήτησε να γίνει το Ισραήλ ένα κανονικό, πολιτικό κράτος

Το αυτόνοτο, δηλαδή, να πάψουν οι διακρίσεις από το διακηρυγμένο «εβραϊκό» κράτος σε βάρος των άλλων θρησκειών. Αυτόνοτο μά... «αντισιμιτικό».

Μέρες που είναι, σ'α έχουμε κι ένα καλό νέο: Ο αρχιδολοφόνος Αριέλ Σαρόν, που έκλεισε 2 χρόνια σε κώμα, ζει κι έχει κι αντίληψη! Υπάρχει Θεός!

Ταρίκ Αζίζ: 5 χρόνια σε στρατιωτική φυλακή των ΗΠΑ έξω από τη Βαγδάτη, χωρίς καμία επίσημη κατηγορία, μόνο και μόνο γιατί ήταν ΥΠΕΞ επί Σαντάμ

Ζήτησε ρούχα γιατί πάγωνε, δεν του δώσανε. Έπαθε καρδιακό επεισόδιο και ούτε καν νοσηλεύτηκε. Μιλάμε για πλήρη ανθρωπίνω δικαίωμα, φούλ ντημόκρασι!

«Ο Σαρκοζί φιλάνθρωπος», ήταν το έργο που έπαιξε ο Νικόλας μεσολαβόντας για άπελευθέρωση των κρατουμένων από τους Κολομβιανούς αντάρτες του FARC

Βεβαίως Ξέχασε να νοιαστεί για καμμία 500 αντάρτες σ'α μπουντρούμια του Ουόριμπε (και 2 ήγετικά στελέχη στις ΗΠΑ) αλλά μ' ένα μυαλό χειμώνα-καλοκαίρι...

Άφγανικά πολεμικά νέα: Οι Βρετανοί που ξαναμπήκαν στο Musa Qala βρέθηκαν κυκλωμένοι απ' τους Ταλιμπάν! Νύχτα θα φύγουν κι αυτοί από τη χώρα.

Γράφαμε - μόνον εμείς! - πριν 15 μέρες τήν

διδασκτική ιστορία του Abrahams (και της υπόλοιπης αγέλης) στις χρηματοδοτήσεις του Εργατικού κόμματος στη Βρετανία

Ποιά έφημερίδα λέτε να έγραψε (έμμέσως, έστω) τήν αλήθεια; Η... Jewish Chronicle που είχε τήν δικαιολογία του Abrahams: Δώριζε, λέει, κρυφά τ'α χρήματα «για να μην κατηγορηθεί για εβραϊκή συνωμοσία»!!!

Μόνη παρηγοριά μας έμεινε ή σχέση του Καραμανλή με τον Πούτιν. Η μόνη πτυχή της έξωτερικής μας πολιτικής όπου κάτι κάνουμε προς τή σωστή κατεύθυνση.

Παραιτήθηκε «για λόγους ευθιξίας» ο Μαγγίνας (ο «φιλάνθρωπος», ντέ!). Ποιά ευθιξία, ρέ; Για λόγους ευθιξίας φεύγει ο διαρρήκτης όταν μπουν οι νοικοκυραίοι;

Κανονικά θα έπρεπε να πανηγυρίζουμε με τήν υποψηφιότητα ενός πολιτικού σάν τον Φώτη Κουβέλη. Όμως ή αρχηγική μετάλλαξη του Αλαβάνου μ'α φρενάρει.

Φυλάκιση 14 μηνών στον Κ. Πλεύρη βάσει του (άθλιου) νόμου περί φυλετικών διακρίσεων. Δηλαδή, έστω ότι έχει ρατσιστικές ιδέες. Και; Έκανε κάτι για φυλακή;

Μήπως να εφαρμόσουμε τον νόμο και για τους τόσους κεμαλιστές στη Θράκη; Τί λέν οι δημοκράτες μή χέσω υποστηρικτές του;

Ναυμαχία ολόκληρη έγινε σ'α Ίμια και οι δικοί μας μούγκα. Πάνω απ' όλα ή Ε/Τ μυθολογία κι ή βίβλιτα Κωστάκη στην Άγκυρα

«Πρωταγωνιστικός» θ'α να ο ρόλος του ΔΠΘ στην ένιςχυση των σχολών Δράμας - Καβάλας, κατά τον πρύτανη Κ. Σιμόπουλο.

Ποιός τή χάρη τους, δηλαδή...

Η Sunlight από τό Όλβιο Ξάνθης βρέθηκε και στην έκθεση του Κέηπ Τάουν (δέν είναι τυχαίο ότι πουλάει σε 100 χώρες)! Ξεαίρεση στον θρακικό κανόνα των κωμικοτραγικών «επενδύσεων»

Η Ιερά Σύνοδος ένεκρινε 197.928 ευρώ για 889 τρίτεκνους τής Θράκης (60 δίμηνο του 2007). Θυμίζουμε ότι όσοι περνάνε τ'α 25.000 εισόδημα, δέν τό δικαιούνται πιά.

4.000 ευρώ επιδικάστηκαν ως αποζημίωση στον δήμαρχο Μύκης Μουσταφά Αγκά, σε βάρος τής τουρκοφυλλάδας «Μιλλέτ» που συνεχίζει να επιτίθεται στους πάντες

Βεβαίως άσκει έφεση αλλά έρχεται και τό ποινικό - μαζί και οι άλλες τρεις υποθέσεις που λογικά θα θάψουν τήν προπέτεια του προκλητικού Τζενγκίλ Όμέρ διά παντός.

Τό 2003 ή μισθοδοσία στον δήμο Ξάνθης ήταν τό 28% του προϋπολογισμού. Τό 2006 πήγε στο 36% και για τό 2008 στο... 48%! Είναι μία πολιτική άπασχόλησης κι αυτή.

Τή φαραωνική προτομή (γράφαμε σχετικά) του θανόντος δημάρχου Ξάνθης, Φίλιππου Αμοιρίδη, άποκάλυψε ο Δ. Αβραμόπουλος. Κανείς δέν ένοχλήθηκε από τήν ύπερβολή;

Ήταν φέτος μεγάλη παρηγοριά, ποιητική νησίδα στο πέλαγος τής τιποτολογίας και τής ανεπάρεκτας. Νάσαι καλά, Λάκη!

ΕΡΩΤΙ ΚΑΤΗΛΘΕΝ ΜΑΝΙΚΩΣ ΔΟΝΕΟΝΤΙ

Του Ν. Δαπέργολα

«Ότε ήλθε τό πλήρωμα του χρόνου, έξαπέστειλεν ο Θεός τον υιόν αυτού, γενόμενον εκ γυναικός, γενόμενον υπό νόμον, ίνα τους υπό νόμον εξαγοράση» (Προς Γαλάτας δ' 4-5)

«Έν τώ κόσμω ήν, και ο κόσμος δι' αυτού εγένετο, και ο κόσμος αυτόν ούκ έγνω. Είς τ'α ίδια ήλθεν, και οι ίδιοι αυτόν ού παρέλαβον». (Ιωάννης α' 10-12)

Νύξ άφεγγής έστιν και φαεινώς φαίνουσα, ενήαείταυτόνμυσταγωγείται ιεροκρυφίως. Του Νους έστιν ώρα αυτή ή ανεκλάλητος, αναζητούντος τ'α Υπερ Νουν. Και ως ανίσταται του πεπτώτος προσλήμματος, καιπερ χοϊκός, άφράστω και ξένω μυστηρίω εκτείνεται ο φύσει πεπερασμένος προς τό Πύρ. Ό ούκ έφν, άλλ' ήν και έστιν και έσται, ούτε άρξάμενον, ούτε παυσόμενον...

Φαεσφόροι δρόμοι. Δρόμοι φαέθοντες ανεφάνησαν άφνω εκ του σκότους, τ'α έπίγεια έπληρώθησαν χαράς μετά δέους και τ'α υποχθόνια τώ τρώμω έδονήθησαν. Και πάντες είδον και ήκουσαν τον άγγελον τον καταβάντα εκ τής Ανατολής και σαλπίσαντα και βοώντα φωνή μεγάλη και λέγοντα ότι σήμερα γίνεταί ο Ών και ή νερτέρα χθών επικράνηθη. Επικράνηθη, φησίν, και ενεπαίχθη.

Ένεόν κατέστη τό τλησίπνου γενός. Τό νεύσαν προς γεώδη και τώ

του θανάτου κράτει δεδουλωμένον, τό άμφιφανεί φθορή πεπτώς, τό τή βακχεία του Άδου πάλαι παραδοθέν, τό πέδαις δεδεμένον και τώ άλγει στενάζον, τό εν τή σκοτία έξανδραποδισθέν. Του δέ Λόγου σαρκωθέντος, πύρ καινουργέον ελήλυθεν. Πύρ άρρητον, φαίνον, ζέον, τήκον, μανικόν, αελίω άδηρίτον. Και καινουργέον όν τ'α πάντα καινά έποίησεν.

Και εγένετο θόρυβος μέγας επί τής γής και οι λαοι συνήχθησαν κράζοντες εν άλαλαγμώ. Ότι πέπτωκεν ή Βαβυλών ή μεγάλη, ή Μητηρ των Πορνών, και πεπτώσα άνεκραξεν και τώ ιδίω αίματι ενεπνίγη. Ήν γάρ αυτή ζωσα και κραταιά και πανσθενής, νυν δε ρομφαία άπέθανεν και ούκ έστιν έτι...

Τρώμω άπηνει νυν άμφιδονέοντι τ'α χθόνια κλυδωνίζεταί. Ότι σήμερα ο Άσαρκος σαρκούται και εν σπηλαίω κατακλίνεται ο εν τή δρακι περιέχων τ'α σύμπαντα. Ό Άχρονος εν τώ χρόνω βαινει και χρωτός σχήμα λαμβάνει ο τό σχήμα γεννήσας του παντός. Σήμερα εκ γαστρος γεννάται ο προ των αιώνων γεννηθείς και εν σπαργάνοις περιβάλλεται ο περιβάλλον τον ουρανόν εν νεφέλαις. Ό των άγγέλων δεσπότης μορφήν δούλου λαμβάνει και υπό τοις άστροις τίκτεται ο των άστρον ποιητής. Ό επί πτερύγων άνέμων περιπατών ως νήπιον κατακείται και ή των πάντων Αίτια τ'α πάντα έρχεται προσίεσθαι, ίνα τήν εν ήμιν πόρνην εκ βυθού αναγάγη και δόξη περιβαλών ζωώση εις τον αιώνα...

Ήν γάρ και τότε σκότος επί τής γής. Έν δέ τή σκοτία τό φάος έτέχθη και άρρήτως φαίνον τό σκότος μετήλλαξεν. Και των καθημένων εν σκότει άνεώχθησαν τότε οι όφθαλμοι και του φωτός έπληρώθησαν. Και είδον και όψοντο και γεγηθότες έστησαν σφόδρα. Ότι άφράστως εκενώθη ο Αείρτος, άγχίβροτος γεγώς, και τό βροτειον άγχίθειον ανελήλυθεν. Και πέπτωκεν, πέπτωκεν ή Μητηρ των Πορνών και αίματι θρηνωδουσα ετελεύτησεν και ούκ έστιν έτι...

Και όμως. Η Πόρνη εξακολουθει να είναι πάντα εδω. Έν άκρασία μαινώμενη γοηγορεί και ουρλιάζει έξωθεν του σπηλαίου, εν ώ χωρείται ο Αχώρητος. Ότι εκείνος εν τώ κόσμω ελήλυθεν και ο κόσμος δι' αυτού εγένετο. Μά ο κόσμος αυτόν ούκ έγνω. Μόνον οι έχοντες νουν του συνιέναι εγνώκασι και οι έχοντες όφθαλμούς του οράν έωράκασι. Γι' αυτό και ή Πόρνη τελικά εν κλαυθμώ παρέμεινε. Πόρνη τλησίπνου. Και ή μανία συνεχίζει ν' αναβλύζει απ' τ'α κορμιά πανσθενουργός, κορεσμένη από τον γνώφο τής χρομένης ήδονής, που πύρωσε τους λογισμούς και τις προθέσεις των άπηνώς συνευαζόντων.

Ϊδου τανιν τό βροτειον γενός. Ϊδου οι άοικοι οικήτορες τής ύπερορίας, οι λέγοντες μή ειδέναι θάνατον. Νύξ και πάλιν ταίς αυτών φρεσιν ύπάρχει, τό δέ Έρεβος εν αυτοίς άγχιβαθώς άγάφθειγκτον. Και άκάματον πύρ ή πνοή τους, άείρουν εν τώ ζώφω, ός τέτραφεν αυτήν, και εκμανώς συνεχον τ'α χθόνια...

Συνέχεια στη σελίδα 7